Nr. 290. Sroda, 20 Grudnia 1882. **Rok 72.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 15 grudnia b. r. nadać najłaskawiej adjunktowi dyrekcyi urzędów pomocniczych przy sądzie krajowym w Krakowie Niceforowi Mareckiemu, w uznaniu jego wieloletniej, wiernej i pożytecznej służby, tytuł i charakter dyrektora urzędów pomocniczych.

Prażak w. r.

Minister-prezydent jako kierownik ministerstwa spraw wewnętrznych mianował galicyjskiego adjunkta budowniczego Fryderyka Schwarza inżynierem w ministerstwie spraw wewnętrznych.

Z powodu wygaśnięcia księgosuszu na pograniczu rossyjskiem wzdłuż powiatów brodzkiego i skałackiego, znoszą się okręgi pomorowe, ogłoszone tut. okólnikami z dnia 7 września b. r. l. 54342 i z dnia 19 listopada b. r. l. 70193 i nadto zezwala się na wprowadzanie płodów zwierzęcych, owiec i kóz, przy zachowaniu przepisów ustawy księgosuszowej. Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 12 grudnia 1882.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 grudnia.

W Węgrzech podniesiono z pewnym zapałem myśl repatryacyi madyarskiej ludności z Rumunii. Impuls do tego dała broszura, w której położenie tej ludności pod względem ekonomicznym i narodowym przedstawione zostało w ponurem świetle. Przytoczono tam kilka rzeczywiście jaskrawych przykładów nietolerancyi dla madyarskich mieszkańców. W kościele, w szkole i w urzędzie rząd rumuński nie dopuszcza żadnego wyjątku pod względem językowym dla swoich poddanych madyarskiej narodowości. W pewnej gminie węgierskiej rumuński nauczyciel z własnej woli wyuczył się języka węgierskiego i zaraz z tego powodu niejako za karę przeniesiony został do innej miejscowości, a na jego posadę powołano kandydata niepodejrzanego ani o znajomość choćby jednego słowa madyarskiego, ani o chęć przyswojenia sobie języka obcego. Raz na uroczystej audyencyi u ministra-prezydenta Bratiana deputacya pewnej gminy z madyarską ludnością prosiła o ulgi w szkole dla swojego języka ojczystego i za to została surowo zgromioną. Przytoczono jeszcze więcej przykładów w tym rodzaju. Jakkolwiek Węgrzy nierównie lepiej traktują Rumanów u siebie, przyznają im nawet, bezwzględnie rzecz biorąc, rozległe prawa i zupełną swobodę w pielęgnowaniu narodowości, to jednak nie mogą podnieść na seryo pretensyi do rządu rumuńskiego, dopóki on tylko przestrzega czysto narodowego charakteru urządzeń wewnętrznych, wystrzegając się ucisku nieprawnego, jakim byłoby np. nierówne traktowanie wobec prawa obywateli mówiących po madyarsku jedynie dlatego, że się nie urodzili Rumunami i nie chcą się wynarodowić. Dopóki zaś reklamacya na rzecz madyarskich enklaw nie może być podniesiona ze stanowiska prawnego, nie pozostaje Węgrom nic innego, jak tylko podtrzymywanie poczucia narodowego swoich pobratymców moralnemi środkami lub ich repatryacya.

Gdyby chodziło jedynie o ocalenie tego zastępu poddanych Rumunii dla języka madyarskiego i dla madyarskiego poczucia narodowego, może myśl repatryacyi wydawałaby się środkiem zbyt radykalnym. Cel ten bowiem daje się osiągnąć innemi sposobami mniej uciążliwemi i mniej kosztownemi, zwłaszcza wobec faktu, że w kulturze Rumuni bynajmniej nie górują nad Madyarami, a jako niżsi albo tylko równi pod względem cywilizacyjnym, nie mają dość siły do wynarodowienia współobywateli innego pochodzenia. Ale z celami narodowemi łączą się w tym wypadku także inne ważne względy polityczne i ekonomiczne, dla których głównie myśl repatryacyi znalazła żywy odgłos w opinii publicznej. Ostatnie spisy ludności utwierdziły świat w przekonaniu, że stosunki populacyjne na obszarze krajów korony św. Szczepana są niekorzystne dla madyarskiej narodowości. W niechęci swojej do Madyarów Słowianie węgierscy pocieszają się już nawet myślą, że narodowość madyarska popadła w stan zaumierania, i po pewnym dłuższym lub krótszym okresie czasu straci dzisiejszą przewagę numeryczną. Tak źle nie jest, bo rezultat kilku lat wyjątkowo niepomyślnych dla stosunków populacyjnych nie może służyć za miarę. Zawsze jednak nadto mało przybywa Madyarom w sposób naturalny, aby obojętnym mógł być przybytek kilku kroci drogą nadzwyczajną, chociażby dlatego ponieść wypadało pewne ofiary. Sama myśl kolonizacyi ma zresztą racyonalną podstawę ekonomiczną, bo chociaż Węgrzy nie posiadają obszarów niekultywowanych, to jednak wiele tam jeszcze pozostaje do zrobienia, aby rolnictwo przynosiło tyle, ile osiągnąć można przy dostatecznej liczbie sił roboczych. Swieży zastęp robotników, świeży nabytek rąk do pracy zdolnych powetowałby pewnie w niektórych stronach kraju ofiary na ten cel poniesione.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 18 grudnia.

(*R*) Dziś dopiero pokazało się, na co dr. Herbst wczoraj swoje wnioski stawiał. Baron Pino, który w rzadkim stopniu posiada *le don de l'apropos*, zabrawszy głos bezpośrednio po wnioskodawcy, wykazał jak na dłoni, że treść tych wniosków albo się sama przez się rozumie, albo należy do rozporządzeń, które władza wykonawcza winna jest wydać w celu przeprowadzenia ustawy, że

BALLADY MICKIEWICZA

III.

(Ciąg dalszy.)

Myśl do *Kurhanka*, jak sam autor nam oznajmia, jest wziętą z jakiejś pieśni litewskiej. Ale nietylko myśl, i ton ludowy starał się poeta naśladować i w niektórych ustępach udało mu się zachować jego prostotę. Są tam też obok mdłych lamentów wiersze, jakby żywcem wyjęte z pieśni ludowej.

Byłem ja gospodarny gdy byłem szczęśliwy,
Chwalili mię sąsiedzi,
Chwalił mię ojciec siwy;
Teraz się ojciec biedzi,
A ja ni ludziom, ni Bogu!

Tak więc w tym utworze jest jakby walka pomiędzy szczerym, prostym tonem uczucia pieśni ludowej a podrabianą, konwencyonalną czułością sielanek przeszłego wieku. *Kurhanek Maryli* należy widocznie do najwcześniejszych utworów poety, przypada na tę jeszcze chwilę twórczości jego, kiedy młody poeta chociaż za nowem już chciał iść nasłem i wyrywał się z dawnej maniery, ale się wyzwolić z niej zupełnie nie mógł. *Kurhanek*, jak wiemy, był przesłany Czeczotowi do Wilna w jesieni 1820 wraz ze *Switezią* i *Switezianką*, sądzę jednak, że napisany był wcześniej od nich, ponieważ wskazuje wyraźnie na niższy szczebel w rozwoju talentu poety.

Gustaw w czwartej części *Dziadów*, w parę lat potem pisanej, mówiąc o różnych rodzajach śmierci, przypomina sobie i śmierć owej kurhankowej Maryli i nawet śpiewa kilka początkowych wierszy z *Kurhanka*. Z jego słów „I taką śmiercią Maryla, którą widziałem na łące“, jako też z dokładnego obrazu śmierci tej Maryli, możnaby mniemać, że nie była ona z fantazyi wziętą, i że poeta własnemi oczyma patrzał na śmierć jakiejś młodej, pięknej i kochanej dziewicy. Ale nie o to chodzi, tylko o ten obraz śmierci Maryli, który stanowi jakby dopełnienie, jakby wstęp do *Kurhanka*.

Ach i to jest widok srogi
Kiedy piękność w życia kwiecie.
Ledwie wschodząca na świecie,
Żegnać się musi z lubym jeszcze światem!
Patrz, patrz: blada na pościeli;
Jak na obłoczkach mglisty poranek.
Z płaczem dokoła stanęli
I smutny ksiądz u łóżka,
I smutniejsza czeladka,
I smutniejsza od niej drużka,
I smutniejsza od nich matka,
I najsmutniejszy kochanek.
Patrz: uchodzi z lica krasa;
Wzrok zapada i zagasa,
Ale jeszcze, jeszcze świeci;
Usta, gdzie się róża kwieci,
Więdną, gubią blask szkarłatu,
I jak z piwonii kwiatu
Wycięty wąski listeczek
Taka siność jej usteczek
Podniosła głowę nad łóżko,
Rzuciła na nas oczyma —
Głowa opada na łóżko,
W twarzyczce bladość opłatka;
Ręce stygną, a serduszko
Bije z cicha, bije z rzadka
Już stanęło, już jej nie ma;
Oko to niegdyś podobne słonku —
Czy widzisz księże pierścienie?
Smutna pamiątka została!
Jak w pierścionku
Brylant pała,
Takie jaśniały w oczach płomienie;
Lecz iskra duszy już się nie pali!
Błyszczą one jak rdzeni spróchniałej światełka,
Jak na gałązkach wody kropelka,
Kiedy ją wicher skrysztali.
Podniosła głowę nad łożko,
Rzuciła na nas oczyma;
Głowa opada na łóżko
W twarzyczce bladość opłatka;
Ręce stygną; a serduszko
Bije z cicha, bije z rzadka,
Już stanęło - już jej nie ma!

Co za ogromna różnica pomiędzy tym obrazkiem o tak żywych a cudownych barwach, o tak głębokim nastroju lirycznym a chłodnym i trochę ckliwym *Kurhankiem Maryli* A przecież i tu i tam ten sam temat. Taką to olbrzymią przestrzeń w rozwoju swoim w przeciągu dwóch, trzech lat przebiegł geniusz poety.

W następnej balladzie: *To lubię*, na pierwszy plan występuje osobisty stosunek poety do Maryli Wereszczakówny. Ballada ta jest owocem jakiegoś przelotnego wesołego usposobienia, owocem chwili, w której poeta nawet na swój stosunek do kochanki, co się stał potem źródłem tak gorących i posępnych natchnień, umiał spoglądać z pewnym humorem. To też humorystyczna barwa tej ballady jest niezaprzeczoną. Zanim ją poznamy, albo raczej przypomnimy sobie, zobaczmy, kiedy była napisaną i skąd zaczerpnęła treści.

Balladzie *To lubię* towarzyszy wiersz *Do przyjaciół*. Przesłany on był z Kowna kolegom wileńskim Adama wraz z balladą, do której stanowi jakby wstęp, a raczej przedmowę. Otóż pod tym wierszem we wszystkich późniejszych wydaniach znajduje się bardzo szczegółowa data, a mianowicie: Kowno, dnia 27 grudnia 1821 roku. Ta jednak tak szczegółowa data jest błędną. W grudniu 1821 r. nie mógł być Mickiewicz w Kownie; bo, jak się już wspomniało, cały rok szkolny 1821/22 przepędził w Wilnie za urlopem, pocóżby na święta właśnie wyjeżdżał do Kowna? Ale w jakiż się sposób ten błąd wywiązał? Oto w pierwszem wydaniu pod tytułem „Do przyjaciół, posyłając im balladę *To lubię*“, stała data: „Kowno, d. 27 grudnia“. Rok nie był wymieniony, i w paryskiem wydaniu z r. 1844 starano się uzupełnić tę datę, podając błędnie rok 1821. Sam poeta wprawdzie przeglądał to wydanie, ale miał on wówczas tyle trosk na głowie, że nie można się dziwić, iż błędu nie dostrzegł.

W każdym razie z pierwszego wydania mamy wiadomość, na której można polegać, że ballada *To lubię* napisana była w Kownie przy końcu grudnia. Chodzi tylko o rok. Naturalnie, nie mogło to być później jak 1821 r.. a zatem wahać się można tylko pomiędzy r. 1819 a 1820. Ale od Domejki wiemy, że Adam zostawszy profesorem w Kownie, przyjechał stamtąd zaraz na pierwsze swoje imieniny, to jest na Boże Narodzenie do Wilna, od Odyńca zaś wiemy, że następnego roku nie mógł przyjechać w tym czasie do swoich przyjaciół z powodu iż był słabym a bardzo silne wtedy panowały mrozy. Tak więc napewno można twierdzić, że wiersz *Do przyjaciół* i ballada *To lubię* napisane były podczas świąt Bożego Narodzenia w Kownie, 1820 roku. Bardzo chorym zapewne nie był poeta, skoro mógł pisać wiersze, a może już miał się ku wyzdrowieniu; przytem swoboda świąteczna a wraz z nią i większa niż zwykle samotność usposabiały do pisania. Postanowił więc napisać dla przyjaciół „coś okropnie“ i „coś miłośnie“, „o strachach i o Maryli“.

więc nie ma najmniejszej potrzeby umieszczać takich postanowień w ustawie, postanowień, które tylko w krótkim peryodzie przejściowym mogą być zastosowane. Izba wczoraj zdziwioną była, że naczelnik lewicy sam wystąpił na linię bojową, on, który zawzięcie milczał, kiedy się najzaciętsza walka parlamentarna toczyła o te zasadnicze postanowienia, które ustawie przemysłowej właściwą nadają cechę i część jej organiczną stanowią. Zdziwienie Izby tem większe było, gdy ów wirtuoz w sztuce deklamacyi tonem najgłębszego przekonania zalecał wnioski, których uwzględnienie w ustawie przedstawiało się jako oczywisty nonsens w oczach tych posłów, którzy o kodyfikacyi ustaw jakiekolwiek mają pojęcie. Dziś szydło wykłuło się z worka P. Herbst na to tylko wnioski swoje stawił i dyalektycznemi sztukami, w których jest mistrzem, popierał, aby upozorować zwinięcie chorągiewki, które po stronie lewicy na dzisiejszem posiedzeniu nastąpiło. Wnioski Herbsta dla peryodu przejściowego zostały wczoraj odrzucone, *ergo* dziś lewica głosowała w trzeciem czytaniu przeciw całej ustawie, głosowali przeciw niej ci wszyscy, którzy zgadzali się na wszystkie zawarte w niej zasady, na jej ogólną dążność, na jej szczegółowe postanowienia, którzy więc w ciągu rozprawy specyalnej za wszystkiemi głosowali artykułami. Jestto szczyt politycznej obłudy i politycznej lękliwości, obłudy, bo dziś nikt na podstawie zachowania się lewicy przy tylu głosowaniach nie mógłby powiedzieć, za czem właściwie była lewica, lękliwości, bo gdy przy szczegółowej dyskusyi członkowie jej głosowali pod presyą wyborców, w trzeciem czytaniu głosowali pod naciskiem dzienników tutejszych, monopolizujących opinię publiczną, dzienników, które w interesie kapitalizmu nawrót ku zdrowej organizacyi pracy przedstawiają jako grzechy przeciw postępowi, zbrodnię przeciw duchowi czasu, policzek gromadzkiemu rozsądkowi zadany.

Wnioski pana Herbsta były jednym z owych sposobików, które nikogo nie łudzą, a pochodzą z braku szczerości i odwagi, i bywają zwykle ostateczną bronią upadających stronnictw, brzytwą, której się chwytają tonący. Krótka, bo dwutygodniowa tylko kampania parlamentarna wystarczyła potężnemu niegdyś stronnictwu do kompletnego zrujnowania się. Jednolite i stanowcze tam tylko, gdzie się zdarza pora do popełnienia samobójczego błędu, jak przy ustawie rekrutacyjnej, rozsypuje się ono, i jak spłoszone stado błąka się po krętych manowcach tam, gdzie chodzi o zasadę, o afirmacyę, o szczere, męzkie: tak lub nie. Po takich klęskach nie ręką przeciwników, ale własną ręką sobie samemu zadanych, nie podnoszą się już polityczne stronnictwa *Requiescant in pace.*

Ale w tym ostatecznym upadku opozycyi tkwi pewne dla większości niebezpieczeństwo, na które jej przywódcy winni mieć oko otwarte. W każdym stronnictwie znajdują się żywioły skrajne, potrzebujące hamulca. Upojone szałem zwycięztwa, żywioły takie popadają w złudzenia i wydaje im się, jakoby one stały się panem sytuacyi. Piętrzą się ich wymagania po nad miarę słuszności, i w końcu sprawdza się na stronnictwie, które się im poddało, owe niemieckie przysłowie: *Hochmuth kommt vor dem Falle.* Nie bez powodu czynię tę uwagę. Głosy, jakie się odzywają w publicystyce czeskiej, ton, jakim przemawiają tamtejsze dzienniki, groźby pojawiające się w nich od pewnego czasu, wskazują na zamiar wywierania pressyi, która mogłaby doprowadzić do starć niebezpiecznych nie dla rządu. ale dla stronnictwa. Póki chodzi tylko o fakultet medyczny, o to lub owe gimnazyum, presya jest zbyteczną. Rząd dał już dość dowodów na to. że gotów na tem polu uznać każdą udowodnionę potrzebę. Ale kreacya podobnych zakładów potrzebuje trzech rzeczy: sił intellektualnych, środków pieniężnych i czasu, przynaglać jej więc nie można Inna rzecz. jeźli po za bezmyślnem wyzywaniem ukrywają się inne daleko sięgające widoki. W akcyi politycznej rząd nie da sobie ręki forsować, i do zamachu stanu, choćby tylko pod względem krajowej ordynacyi wyborczej, rząd z pewnością nigdy ręki nie poda. Najgorszym zaś ze wszystkich środków działania jest bezsilna groźba. Rząd obecny niejednokrotnie to już wypowiedział, że się nie uważa za rząd parlamentarny. Mandat jego do sprawowania władzy nie wyszedł z łona prawicy, a tem mniej zawisło trwanie tego mandatu od dobrej woli jednego tej prawicy ułamka. Rząd ten więc od nikogo *ultimatum* nie przyjmie. O tem winni pamiętać ci, co wzrokiem pełnym groźby wskazują na niedalekie o budżecie rozprawy Winni oni pamiętać, że rząd, który dzisiejszą sytuacyę stworzył, który bez zaprzeczenia był jej panem dotychczas, zostanie nim i nadal, bo stoi na niewzruszonym gruncie ustaw i słuszności.

Rada państwa.

(*LXIX posiedzenie Izby wyższej*).

† **Wiedeń,** 18 grudnia (*Kor. Gaz. Lw.*). Prezes hr. Trauttmansdorff zagaja posiedzenie o godz. 11 min. 35. Między odczytanemi pismami znajdują się trzy zawiadomienia od członków komisyi szkolnej o zrzeczeniu się miejsc w tejże komisyi; jedno z dnia 17 bm., podpisane przez ks. Adolfa Auersperga, bar. Brückego, bar. Feldera, p. Hasnera, bar Hyego, opata Karla, ks. Fryd. Liechtensteina i dr. Ungera (stronnictwo „wiernokonstytucyjne"), drugie z dnia 18 b. m., podpisane przez hr. Franc. Coudenhovego, hr. Falkenhayna, bar. Helferta i hr. Fryd. Schönborna (prawica), trzecie z dnia 17 b. m., podpisane przez hr. Widmanna (stronnictwo środkowe). Ponieważ p. Arneth zrezygnował już poprzednio, przeto komisya szkolna istnieć przestała.

Bar. Scharschmied zrzeka się miejsca w komisyi fideikomisowej, bar. Hein przewodnictwa i miejsca w komisyi prawniczej.

Zabiera głos hr. Falkenhayn: W skutek złożenia mandatów przez wszystkich członków komisyi szkolnej czynności jej ustają. Z powodu pilności sprawy co do projektu noweli do ustawy szkolnej wnoszę, aby wybrano dziś jeszcze specyalnie do tej sprawy komisyę z 15 członków, a usunięto z porządku dziennego wybór siedmiu członków, którymi wzmocniona być miała komisya.

Izba wniosek uchwala; przeciw niemu głosuje lewica, bardzo nielicznie zresztą reprezentowana.

Przystąpiwszy do porządku dziennego, uchwalono bez dyskusyi w drugiem i trzeciem czytaniu ustawę o podwyższeniu kredytu na r. 1882 na budowę kolei Arletańskiej z $5^1/_2$ na $7^1/_2$ miliona i ustawę o poborze rekruta w r. 1883 zgodnie z uchwałami Izby poselskiej.

Dla naradzenia się nad wyborem komisyi do noweli szkolnej zawieszono posiedzenie na kwadrans. Po przerwie tej dokonano naprzód wyboru komisyi do noweli przemysłowej, w której skład weszli hr. Blome, bar. Engerth, bar. Fluck, p. Habietinek. bar. Härdtl, p Hasner, bar. Helfert, hr. Kuefstein i hr. Ludwik Wodzicki; następnie wyboru komisyi do noweli szkolnej, do której wybrani są ks. Adolf Auersperg, hr. Belcredi, bar. Brücke, hr. Coudenhove, ks. Konst. Czartoryski, hr. Falkenhayn, p. Hasner, bar. Helfert, bar. Hye, ks. arcybiskup Ganglbauer, ks. opat Karl, ks. Fryd. Lichtenstein, hr. Montecuccoli, bar. Tomaschek i hr. Leo Thun. Wszyscy członkowie obu komisyj są jednomyślnie wybrani 62 oddanemi głosami; lewica nie brała udziału w głosowaniu.

Koniec posiedzenia o godzinie 1 min. 15. Następne nie naznaczone.

(*CCLVI. posiedzenie Izby poselskiej.*)

‡ Wiedeń 18 grudnia. (*Kor. Gaz. Lw.*) Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godz 11 min. 15. Nowo wybrany poseł Lorenzoni składa przyrzeczenie na konstytucyą.

Prezes: Wysoka Izbo! Najjaśniejszy nasz Dom Cesarski obchodzi temi dniami uroczystość familijną, urodziny Najj Pani najmiłościwszej cesarzowej i królowej. Mniemam, że wyprzedzam życzenia i uczucia wysokiej Izby, prosząc o upoważnienie aby wolno mi było w właściwy sposób złożyć z najgłębszą czcią powinszowanie imieniem wys. Izby. (*Powszechne brawo!*)

Od rządu wniesiono projekt ustawy o przyczynieniu się skarbu do kosztów regulacyi rzeki Mur w Styryi.

Pos. Schönerer i Fürnkranz wnoszą projekt ustawy o zatrudnieniu sił młodocianych i kobiet, tudzież o czasie pracy i o święceniu niedzieli po fabrykach. Wniosek zyskuje dostateczne poparcie, będzie przeto traktowany wedle regulaminu.

Pos. Roser zapytuje przewodniczącego komisyi karno-prawniczej, czy jego wniosek o wynagradzaniu osób niewinnie zasądzonych wyjdzie po świętach z komisyi.

Pos. Lienbacher odpowiada, że komisya przekazała wniosek komitetowi ściślejszemu, że materyały już zebrane i że na następnem posiedzeniu komisyi rozpoczną się nad nim obrady.

Pos. Poklukar wnosi interpelacyę do ministra oświecenia w sprawie ustanowienia nauczycieli słowieńskich w słowieńskiej części Styryi.

Izba przystępuje do porządku dziennego, na którym stoi naprzód trzecie czytanie noweli do ustawy przemysłowej.

Prezes proponuje, aby niezgodność zachodzącą między dwiema uchwałami drugiego czytania usunąć przez dodanie w jednej słów kilku.

Wniosek ten przyjęto i uchwalono potem całą ustawę.

Następnie dokonano wyboru komisyi do projektów o pomocy skarbowej dla Tyrolu i Karyntyi. W skład komisyi weszli pp. Dipauli, Zallinger, Ciani, F. Lobkowicz, Wurm, Jahn, Schindler, Krejczy, Graf, Hippoliti, Obresa, Makowitz, Terlago, Sturm, Goess, Hock, Nischelwitzer, Obentraut, Edw. Süss, Bartmański, Benoe, Euzebiusz Czerkawski, Kielanowski i Erazm Wolański.

Prezes: Nie mogę naznaczyć posiedzenia następnego, uczynię to doniesieniem na piśmie. Skorośmy wyczerpnęli przedmioty obrad naszych, pozwólcie panowie, że wynurzę wszystkim życzenia wesołych świąt i szczęśliwego Nowego roku (*Powszechne brawo!*). Uczyniwszy zadość koleżeńskim obowiązkom, pozwolę sobie jeszcze zaproponować, byśmy nawzajem zwolnili się od przesłania powinszowań noworocznych (*Powszechne brawo!*).

Koniec posiedzenia o godzinie 12tej.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Anglia i Francya.)

Korespondent londyński *Köln. Ztg.* podaje o obecnych stosunkach angielsko-francuskich następujące szczegóły:

„Jakkolwiek mowa lorda Derby zawierała wiele ustępów, świadczących na pozór o wielkiej dla Francyi serdeczności, w rzeczywistości jednak rzecz ma się właśnie przeciwnie. Gabinet Gladstona niezadowolony jest w wysokim stopniu z Francyi, a szczególniej z ministerstwa Duclerca, gdyż przychodzi do przekonania, że w ciągu rokowań trwających już sześć tygodni starał się gabinet Duclerca uwodzić Anglię. Życzono sobie mieć stanowczą decyzyę w kwestyi egipskiej i przyrzekano ją już wielokrotnie w Paryżu, za każdym razem jednak odwlekano. Rząd angielski znużony nakoniec tą grą w zakryte karty, zwrócił się obecnie do mocarstw z rodzajem programu, który zawiera wprawdzie same ogólniki, motywując to trudnościami w Egipcie, lecz ważny jest z tego powodu, że nie czyni żadnej wzmianki o kontroli podwójnej Kontrola podwójna jest wprawdzie sprawą specyalną pomiędzy Anglią i Francyą i nie może o niej być mowy w okólniku do mocarstw, ale okoliczność, że komunikat ten rozesłano przed uregulowaniem kontroli, już sama przez się mówi wiele. Kwestya kontroli pozostaje zatem sprawą otwartą pomiędzy Anglią a Francyą, a tak jak obecnie rzeczy stoją, nawet sprawą bardzo drażliwą.

„Francya stawiąc bierny opór wszelkiemu załatwieniu kwestyi, zastrzega sobie poniekąd milcząco na później, gdy jej to będzie na rękę, prawo zakwestyonowania uchwał angielskich w Egipcie. Jest to dla gabinetu Gladstona stosunek niezmiernie przykry, tem bardziej, że Gladstone pragnął usilnie serdecznego porozumienia angielsko-francuskiego, i równie usilnie unikał wszystkiego, coby mogło Francyę spowodować do zajęcia nieprzyjaznego stanowiska. Owoce wyprawy egipskiej mogą w ten sposób zmarnieć w znacznej części.

„W Anglii jest bardzo wielu przedsiębiorców posiadających kapitał i gotowych w każdej chwili rzucić je na poprawę komunikacyj lądowych i kanałów w Egipcie. Wszyscy oni czekają nie na pozwolenie rządu, ale na wyjaśnienie stosunku angielsko-francuskiego, gdyż obawiają się ryzykować przyszłości, wydając ją na łup kaprysów paryskiego gabinetu. Pzed wojną szło o to, ażeby tym kapitałom otworzyć drogę, teraz po zajęciu Kairu każdemu z kapitalistów pilno puścić swoje funty na zarobek w Egipcie. Tego właśnie gabinet francuski zrozumieć nie chce.

„Rząd angielski tembardziej jest rozdrażniony, że wie dziś najdokładniej, iż narodowi francuskiemu wcale na Egipcie nie zależy, skoro tylko zainteresowana bezpośrednio część ludności będzie miała zabezpieczone swoje kapitały i majątki. Ale obok Duclerca i gabinetu jest jeszcze coś więcej, czego Anglicy znowu nie rozumieją, a co Francuzi zawsze mają na myśli: urok i chwała. Ministrowie francuscy nie chcieliby u potomności uchodzić za ludzi, którzy Egipt, zbroczony krwią francuską, wydali na łup Anglikom. Otóż o ten bierny opór, podyktowany ambicyą narodową, rozbijają się wszelkie środki, któremi dysponuje rząd angielski i dyplomacya. Duclerc nie myśli rezygnować i wie, że utrzymanie otwartej kwestyi egipskiej utrzyma go na stanowisku. Niktby zresztą nie chciał być jego następcą, dopóki sprawa ta nie zostanie załatwioną; ale skoroby Duclerc zaproponował zrzeczenie się

Skądże ten temat? Poeta przypomniał sobie jedną z chwil spędzonych razem z Marylą. Było to wspomnienie niedawne, sądzę nawet, że na podstawie dwuwiersza:

Może też pamięć o minionej wiośnie,
Zimowy wierszyk umili —*)

można dokładniej oznaczyć czas, do którego się odnosiło. Prawdopodobnie na Wielkanoc 1820 roku poeta jeździł do Nowogródka a stamtąd odwiedził Wereszczaków. Następnie razem z nimi odbywał jakąś podróż; dokąd, nie wiem, może z powrotem do Nowogródka, może w inne miejsce, ale to pewna, że razem nocowali we wsi Rucie. Są dwie Ruty niedaleko głównej drogi, wiodącej z Nowogródka do Mira, obie na prawo od niej a blisko siebie. Prawdopodobnie Ruta, o którą chodzi, była jedną z tych dwóch, i może tamtędy szła jakaś bliższa droga z Tuhanowicz do Nowogródka. Otóż w tej Rucie na noclegu Mickiewicz wymawiając Maryli żartobliwie obojętność, a mianowicie, że „choć jej kto kocham mówił po sto razy, nie rzekła nawet i lubię", straszył ją powieścią o pewnym duchu, który się w tej wiosce koło starej cerkwi pokazywał podróżnym i różne im wyrządzał szkody Objawił on się także kiedyś i samemu poecie, a przypadkiem wyzwolony przez niego słówkiem „to lubię" z mąk czyśćcowych, opowiedział mu swoje dzieje, wzywając go, aby powtórzył je „innym dla nauki". Tym duchem była dziewica zupełnie podobna do Maryli z usposobienia, społecznego stanowiska a nawet z imienia, a przyczyną mąk czyśćcowych była obojętność na łzy i rozpacz kochanka. Stąd naturalnie żartobliwa przestroga dla żyjącej Maryli.

Otóż tę scenę straszenia Maryli przypomniał sobie wówczas poeta i na ten temat napisał balladę: *To lubię.* Ma ona formę opowiadania zwróconego do kochanki (Spojrzyj Marylo, gdzie się kończą gaje). W opowiadaniu tem poeta wskazuje naprzód kochance to miejsce, na którem się zwykle duchy pojawiają i opisuje ich postać, a potem własną opowiada przygodę.

Raz, gdy do Ruty jadę w czas noclegu,
Na moście z końmi wóz staje;
Próżno woźnica przynagla do biegu,
Hej! krzyczy, biczem zadaje.

Stoją, a potem skaczą z całej mocy!
Dyszel przy samej pękł szrubie;
Zostać na polu samemu i w nocy,
To lubię, rzekłem, to lubię!

Ledwie dokończył tych słów, kiedy się pojawia czyścowa dusza w postaci widziadła w białych szatach z wieńcem ognistym na skroni i podziękowawszy mu, iż ją z czyścowych mąk wybawił „tem jednem słówkiem: To lubię", zaczyna mu własne opowiadać dzieje. Tak więc, jak w *Switezi* w jedno opowiadanie wsuwa się drugie, które stanowi właściwe jądro ballady. Opowiadająca żyjąc ongi na świecie była młodą, piękną, bogatą, córka pierwszego urzędnika w powiecie. Jej posag i uroda ściągały zewsząd zalotników.

Mnóstwo ich marnej pochlebiało dumie.
I to mi było do smaku,
Że kiedy w licznym kłaniano się tłumie,
Tłumem gardziłam bez braku.

Pomiędzy innymi był dwudziestoletni Józio, „młody, cnotliwy, nieśmiały"; objęty miłosnym zapałem, niknął prawie w oczach, ale jego boleść i rozpacz obudzały w sercu Maryli tylko śmiech i radość.

„Ja pójdę! mówił ze łzami — „Idź sobie!"
Poszedł — i umarł z miłości —

Ale niebawem zjawił się duch jego, porwał Marylę, uniósł i „w czyścowe rzucił potoki", gdzie usłyszała taki wyrok na siebie wydany: za to że miała serce jakby z głazu i że nikt nigdy niczem nie mógł od niej uprosić słodkiego słowa miłości —

Za taką srogość długie, długie lata,
Dręcz się w czyścowej zagubie;
Póki mąż jaki z tamecznego świata,
Nie powie na cię choć: lubię.

A prosić miała „nie łzą, nie namową, ale przez strachy i dziwy" nic więc dziwnego, że przez całe sto lat nikt jej nic rzekł tego słowa i nie wyzwolił z czyścowych męczarni. Poeta pierwszy rzucił jej to wyzwalające słowo i przez wdzięczność za to chce mu ona objaśnić przyszłość:

Za to ci spadnie wyroków zasłona,
Przyszłość z pod ciemnych wskażę chmur,
Ach! i ty poznasz Marylę — lecz ona —
W tem na nieszczęście zapiał kur.

Duch zniknął, nie objaśniwszy przyszłości i zostawiając pole do najrozmaitszych domysłów.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

JÓZEF TRETIAK.

*) Wiem, że „miniona wiosna" ma tu znaczenie przenośni, ale nic nie przeczy, aby wyrażenie to nie miało tu i dosłownego znaczenia.

kontroli, to w Izbie deputowanych znalazłoby się natychmiast stronnictwo, któreby krok ten wyzyskało w celu obalenia gabinetu. W szeregu zarzutów, które wówczas podniesionoby przeciw niemu, znalazłby się prawdopodobnie i zarzut „zdrady“ Francyi. Dlatego rząd angielski nie może podzielać szczerze tej serdeczności dla Francyi, jakiej wyraz dał lord Derby w swojej przemowie.“

(Zmiany w gabinecie angielskim).

Spełniły się zapowiadane od dni kilkunastu w dziennikach zmiany w gabinecie londyńskim. Gladstone, nie ustępując z urzędu pierwszego ministra, złożył kierownictwo finansów w ręce Childersa, którego w wydziale wojny zastąpił margr. Hartington, dotychczasowy minister indyjski. Ministerstwo indyjskie objął lord Kimberley, a miejsce jego jako ministra kolonij zajął nowy członek gabinetu lord Derby. Wszystkie te zmiany, o których już donieśliśmy, z wyjątkiem wstąpienia do gabinetu lorda Derby są tylko zamianą wydziałów pomiędzy członkami gabinetu obecnego. Zamiany takie nie tak często praktykują się na stałym lądzie, gdzie ministrowie są zazwyczaj specyalistami w swoich wydziałach, w Anglii jednakże są one pospolite. Wyrobiło się tam przekonanie, że mąż stanu, ażeby mógł dobrze rządzić krajem, powinien kierować kolejno kilkoma wydziałami ministeryalnemi. W praktyce system ten nie okazał się bynajmniej niedogodnym, gdyż w Anglii istnieją pewne tradycyjne zasady, których minister nie mógłby naruszyć bezkarnie, a ciągłość administracyi właściwej jest zapewniona przez to, że istnieją stali podsekretarze stanu, których posady nie ulegają zmianie z każdą zmianą gabinetu.

Obojętną jest zatem rzeczą, że lord Hartington obejmuje wydział wojny, którym już kierował w poprzedniem ministerstwie Gladstona i że lord Kimberley, który był kolejno lordem-namiestnikiem Irlandyi, lordem strażnikiem pieczęci prywatnej i ministrem kolonji, powraca do wydziału indyjskiego, w którym już był niegdyś podsekretarzem stanu. Faktem mającym w tej rekonstrukcyi gabinetowej pewne znaczenie, jest tylko usunięcie się Gladstona z wydziału skarbu i wstąpienie w skład ministerstwa liberalnego nowego członka.

Zrzekając się jednego z piastowanych urzędów, naczelnik gabinetu angielskiogo powraca do tradycyi, rzadkością jest bowiem w Anglji, ażeby pierwszy minister kierował jednocześnie jakim specyalnym wydziałem. Gdy pod koniec swego poprzedniego ministerstwa Gladstone odstąpił od tego zwyczaju, czuł, że jego stanowisko było zagrożone i starał się ocalić gabinet projektami finansowemi, któremi zdobył sobie taką popularność wówczas, gdy zasiadał jeszcze w ostatnim gabinecie Palmerstona. Nie udało się to jednakże. Po objęciu kierownictwa finansów w sierpniu 1873 r. Gladstone nie był w możności zapobiedz porażce, jakiej gabinet jego doznał w wyborach powszechnych w lutym 1874 r., pomimo że przyrzekł krajowi zniesienie podatku dochodowego.

Powróciwszy do władzy w roku 1880, Gladstone znów objął ministerstwo skarbu, ale nie znalazł już sposobności do zaprowadzenia ulg podatkowych, któremi w pierwszych swoich debiutach na polu skarbowości budził taki entuzyazm klas opodatkowanych. Przekonał się wkrótce, że ulgi w ciężarach podatkowych możebne są tylko w krajach, w których budżet wykazuje znaczną nadwyżkę, w Anglii zaś w ostatnich latach budżety utraciły swoją dawną elastyczność i potrzeba było kierować się najściślejszą oszczędnością, ażeby utrzymać równowagę To też tym razem nietylko nie myślał o ulgach podatkowych, ale uważał za konieczne żądać nowych ofiar od kraju. Łatwo zrozumieć, że w takiem położeniu nie nęciło go dalsze zatrzymywanie teki skarbowej, która obarczała go nadmiarem zajęć a której zatrzymanie w niczem nie mogło się przyczynić do zwiększenia jego popularności.

Przez to połowiczne usunięcie się Gladstona utworzyło się miejsce w gabinecie dla lorda Derby. Ostateczne nawrócenie się do polityki liberalnej jednego z najznakomitszych kolegów lorda Beaconsfielda przyczyni się niezawodnie bardzo do wzmocnienia gabinetu. Obejmując wydział kolonij, lord Derby zasiada w rządzie angielskim z imieniem budzącem zaufanie w Europie, a większości ministeryalnej, to jest tej frakcyi, która jest nieco więcej konserwatywną, dodaje pewnej otuchy i czyni ją chętniejszą do popierania reform, któremi w nadchodzącej sesyi ma się zajmować parlament angielski.

Z powodu mianowania lorda Derby ministrem kolonij podaje *Pol, Corr.* w liście z Londynu następujące uwagi:

„W tej chwili powołanie lorda Derby do gabinetu stanowi główny przedmiot zajęcia publiczności angielskiej. Stronnictwo radykalne, które się obawia opozycyi lorda przeciw swoim planom reformy i jego polityki zagranicznej, szczególniej w stosunku do Rossyi, przyjęło tę nominacyę bardzo niechętnie. Nie podlega najmniejszej wątpliwości, że przez wejście lorda Derby do gabinetu stronnictwo liberalne zyskało silne poparcie, ponieważ nowy członek podziela zapatrywania większości umiarkowanych, a w skutek tego, że jest reprezentantem olbrzymiej własności ziemskiej, wywiera wpływ wielki. Oprócz tego, nabytem niegdyś doświadczeniem w urzędzie spraw zagranicznych, popierać będzie z całą siłą wschodnią politykę Gladstona. Derby wprawdzie w gabinecie Beaconsfielda wystąpił w chwili najkrytyczniejszej przeciw czynnej akcyi względem Turcyi, pomimo że podzielał pobudki tej akcyi i był przekonany o konieczności zapewnienia Anglii zwierzchnictwa i przewagi na drogach do Indyj, uczynił to jednak dlatego, że nie sądził, ażeby zerwanie negocyacyj dyplomatycznych było już wtedy na czasie. Zapatrywania lorda Derby na stosunki z Rossyą i interesa Anglii na Wschodzie nie uległy żadnej zmianie i pomimo umiarkowanej jego mowy w Manchester o kwestyi egipskiej, można przyjąć za pewnik, że Derby uznaje stanowczo obecne postępowanie Anglii w Egipcie, jakoteż przygotowania, dążące do zapewnienia wpływu i panowania Anglii w zachodnich Indyach. Gabinet Gladstona zresztą od pierwszej chwili zawikłań w Egipcie odzywał się zawsze w ten sposób, odrzucał tak przedtem jak teraz wszelką myśl aneksyi lub protektoratu, ale starał się o to, ażeby Anglia, jako najwięcej interesowane mocarstwo w Egipcie, posiadała tam wpływ przeważny, który jej zapewniło powodzenie oręża. Pod tym względem nie zmieniono zapatrywań, a sir Evelyn Wood odjechał d. 15 b. m. z całym sztabem generalnym jako naczelny wódz sił zbrojnych w Egipcie“.

KRONIKA

= **JE. pan Namiestnik** hr. Alfred Potocki powrócił wczoraj wieczór z Wiednia do Lwowa

† **Mieczysław Chrzanowski**, wicedyrektor buchhalteryi Wydziału krajowego, znany tłumacz dzieł dramatycznych, zmarł dziś rano po dłuższej chorobie.

× **O cennej publikacyi** p. Ludwika Wierzbickiego, *Wzorach przemysłu domowego*, pisaliśmy kilka razy obszernie w *Gazecie*, podnosząc estetyczne i przemysłowe zarazem znaczenie tego wydawnictwa. Z przyjemnością zapisujemy dzisiaj, że publikacya p. Wierzbickiego zwróciła na siebie uwagę kół specyalnych zagranicy, a dwa nowe zeszyty *Wzorów*, obejmujące wielce charakterystyczne okazy ceramiki i wyrobów bronzowych, znalazły zaszczytne uznanie fachowych pisarzy niemieckich. W najnowszym numerze wiedeńskiego czasopisma *Blaetter für Kunstgewerbe*, wydawanego przez profesora Storcka, znajdujemy obszerny artykuł, o ile się domyślamy, pióra p. B. Buchera, rozbierający poważnie zebrane przez p. Wierzbickiego wzory ceramiki ludowej naszego kraju. „O polskiej ceramice — pisze przy tej sposobności p. Bucher — dotąd wiedzieliśmy bardzo mało. Już samo zaliczanie jej pod polityczną rubrykę „Rossyi“ w naszych podręcznikach jest mylne i niesprawiedliwe; gdyż pomijając już, że niektóre części dawnej Rzeczypospolitej wcielone zostały do Austryi, inne do Prus — nie ma absolutnie żadnego związku między narodowym polskim a rossyjskim przemysłem ceramicznym. Graessego *Guide de l'amateur de porcelaines* itd. przytacza przynajmniej kilka polskich marek a t. z. pałac japoński w Dreznie, jeszcze z czasów, kiedy na tronie polskim zasiadali elektorowie sascy, posiada wiele polskich wyrobów“.

(—) **Kasa oszczędności** z powodu rocznego zamknięcia rachunków przestanie przyjmować i zwracać wkładki w sobotę o godzinie 1 z południa, rozpocznie zaś na nowo swe czynności zwykłym trybem we wtorek, dnia 2 stycznia 1883 roku.

(—) **Zwyczajne walne** zgromadzenie członków towarzystwa gimnastycznego *Sokół* odbędzie się w niedzielę, dnia 7 stycznia, w sali gimnastycznej na ulicy Kurkowej.

§ **Na poczcie lwowskiej** oddano w listopadzie roku bieżącego 211.345 listów prywatnych niepoleconych (między temi 7.023 do osób w miejscu); 68.972 kart korespondencyjnych; 13.154 posyłek pod opaską; 4.980 posyłek z próbkami; 69.845 egzemplarzy gazet; 112 942 listów urzędowych; 44.738 listów poleconych; 8.896 przekazów pieniężnych na kwotę 148.972 zł. 15 ct.; 22.889 posyłek wartościowych (między temi 11.303 za pobraniem w kwocie 102.756 zł. 86 ct.). Ogółem 607.761 posyłek, a zatem o 1.774 więcej niż w listopadzie roku zeszłego. Nadeszło zaś do Lwowa: 147.142 listów prywatnych niepoleconych; 55.314 kart korespondencyjnych; 5.344 posyłek pod opaską; 3.642 posyłek z próbkami; 23.974 egzemplarzy gazet; 52.432 listów urzędowych; 35.728 listów poleconych; 17.173 przekazów na kwotę 189.974 zł. 45 ct.; 40.526 posyłek wartościowych (między temi 4.326 za pobraniem w kwocie 20.636 zł. 32 ct). Ogółem 381.275 przesyłek, a zatem o 1.150 więcej niż w listopadzie roku zeszłego.

⁂ **Ofiary mrozu.** W skutek zmarznięcia zakończył życie włościanin Jacko Sitarski z Wrocowa, w powiecie gródeckim, i żebrak Wawrzyniec Liszka, w powiecie grybowskim. Obaj nocą wracali do domu w stanie nietrzeźwym. W jednym z tych wypadków pociągnięto szynkarza sądownie do odpowiedzialności za przekroczenie ustawy przeciw opilstwu.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w St. Leonards sir J. Napier, były lord kanclerz Irlandyi w drugiem ministerstwie Derbyego, licząc lat 78; w Bernie szwajcarskiem pułkownik Philippin, jeden z najwybitniejszych członków szwajcarskiej Rady narodowej; w Paryżu w sędziwym wieku pani Karolina Jaubert, siostra hr. d' Alton-Shee, której salon za Ludwika Filipa był świetnem ogniskiem życia towarzyskiego gromadząc najwybitniejsze osobistości ówczesnego świata politycznego i artystycznego stolicy Francyi; w Wiedniu znany elektroterapeut dr. Fryderyk Fieber, docent prywatny uniwersytetu, przeżywszy lat 47; w Londynie mr. W. Henley, słynny inżynier telegrafów i właściciel fabryki podmorskich drutów w Nord-Woolwich, zatrudniającej przeszło 2.000 robotników.

— **Pierścień brylantowy** oceniony na 500 zł. znaleziony został dnia 24 listopada na peronie dworcowym w Tryeście, bezpośrednio po przybyciu tam wiedeńskiego pociągu pospiesznego. O pierścień ten, złożony w dyrekcyi policyi w Tryeście, nikt się dotychczas nie zgłosił.

— **Wystawa historyczna,** z powodu dwóchsetnej rocznicy odsieczy wiedeńskiej, odbędzie się także w Wiedniu. Urządzeniem jej zajmie się ustanowiony przez komisyę jubileuszową rady miejskiej komitet, złożony z radnych pp. Frieba, dr. Guglera, Matzenauera, Mauthnera i Streita.

— **Nowa wyprawa do Afryki,** wyekwipowana staraniem londyńskiego towarzystwa geograficznego d. 13 bm. pod dowództwem Józefa Thomsona odpłynęła z Anglii na pokładzie parowca *Navarino*, udając się przedewszystkiem do Zanzibaru. Wyprawa w pierwszym rzędzie ma zadanie zbadać jak najdokładniej wschodnie wybrzeża jeziora Wiktorya - Nyanza. Następnie zbierze pewniejsze wiadomości o zagadkowej dotąd centralno-afrykańskiej górze Kenia, wiecznie śniegiem pokrytej, a jeżeli się to da, zwiedzi szczyt tej góry. Dalej będzie się starała dotrzeć w głąb krainy Masai, faktycznie nieznanej dotąd wcale. Wyprawa co najmniej dwa lata zabawi w środkowej Afryce.

— **Wychodźtwo do Ameryki** oraz do Indyj wschodnich wzmogło się znów w ostatnich miesiącach nadzwyczajnie. W ciągu grudnia odejdzie z Europy do owych części świata 62 okrętów parowych z wychodźcami, a mianowicie z Amsterdamu 5, z Antwerpii 8, z Bremy 12, z Hamburga 11, z Hawru 7, z Londynu 2, z Liwerpoolu 13, z Roterdamu 2, z St. Nazaire 2. Każdy z tych okrętów zabiera na swój pokład 800 do 1000 ludzi, a że wszystkie bilety pasażerskie już teraz są rozprzedane, wynika z tego, iż około 50.000 Europejczyków w tym jednym miesiącu porzuca swą ojczyznę.

— **W pałacu kryształowym** w Londynie otworzona została d. 13 b. m. przez lorda majora międzynarodowa wystawa elektryczści i gazu świetlnego. Celem wystawy jest właśnie danie sposobności porównania obu metod oświetlenia w rozmaitych ich systemach.

— **Strasznej paniki widownią** był d. 10 b. m. rossyjski teatr w Moskwie. Podczas przedstawienia w nim komedyi *Swiat nudów* powstał na galeryi łoskot, który licznie zebrana w sali publiczność wzięła za znak alarmujący i w największym popłochu i przerażeniu zaczęła się tłoczyć do wszystkich wyjść. Wiele kobiet zemdlało, a nawet jedna z aktorek na scenie upadła bezprzytomna. W okropnym ścisku zgnieciono dwie osoby na śmierć, a wielu innym, mianowicie kobietom i dzieciom połamano żebra. Nieszczęście byłoby może przybrało jeszcze groźniejsze rozmiary, gdyby nie przytomność jednego z aktorów, który donośnym głosem ze sceny zapewnił publiczność, że ogień nie wybuchł wcale i że nie ma najmniejszego niebezpieczeństwa. Część publiczności po tych słowach pozostała w sali, przez co łatwiej się mogły rozwikłać zbite masy ciał ludzkich we drzwiach. Łoskot, który spowodował panikę, jak się okazało z dochodzenia, sprawili na galeryi trzej pijani, którzy w skutek sprzeczki zaczęli się bić między sobą.

— **Krwawa scena** odegrała się przed kilku dniami na jednym z głównych placów w mieście Turn-Magurelli. Siostrzeniec księcia Karageorgiewicza, pretendenta do tronu serbskiego, Nikolajewicz, skarżył był niedawno o obrazę honoru niejakiego Vetrę, w ostatniej chwili wszakże cofnął skargę. W jakiś czas później Nikolajewicz, przechodząc ulicą, ujrzał stojącego przed główną kawiarnią przeciwnika swojego, podszedł więc ku niemu i podając Vetrze rękę oświadczył, że wyjeżdża wkrótce, nie chce więc rozstawać się z nikim w nieprzyjaźni, dlatego pierwszy podaje dłoń do zgody. Vetra nie odpowiedział na to ani słowa, tylko cofnął się krokiem w tył i dobywszy rewolweru zranił księcia lekko wystrzałem. Pewien świadek tej sceny, usiłując rozbroić napastnika, otrzymał ciężki postrzał w piersi, poczem Vetra drugi raz strzelił do księcia i zranił go śmiertelnie. W drodze do domu książe zakończył życie. Całe to zajście trwało wszystkiego kilka sekund. Morderca, ojciec siedmiorga dzieci, usiłował umknąć, lecz został ujęty. Zabity książę Jerzy Nikolajewicz posiadał powszechny szacunek.

— **Katastrofa na morzu.** Z Madrytu donosi depesza telegraficzna, że pod Tarifa parowiec rossyjski *Konstantyna* zatonął w skutek kolizyi z francuskim okrętem transportowym *Sarthe*.

— **Trzech łotrów,** którzy bezecną napaścią swoją spowodowali samobójstwo dr. Rambartnera w Wiedniu, dostało się już w ręce policyi. Są to 21-letni kelner Franciszek Stöger, 21-letni komisant Franciszek Rossi i 29-letni piekarczyk Józef Holuba, wszyscy trzej bez zatrudnienia.

— **Jako o osobliwości** donoszą dzienniki bawarskie, że żona pewnego mieszkańca w Käferthal, miejscowości Palatynatu reńskiego, niedawno powiła dwudzieste szóste z kolei dziecię.

— **Emigracya odalisek.** Z depesz stambulskich wiadomo już, że niedawno sułtan z powodu wykrycia spisku pałacowego wywieźć kazał wszystkie znajdujące się w haremie Czerkieski, w liczbie 117, do ich ojczyzny, na Kaukaz. Pomiędzy kobietami temi znajdowało się 23 odalisek samego padyszacha, reszta zaś były to albo odaliski książąt domu sułtańskiego, albo pokojowe i służące pierwszych. Przed wyjazdem każda z odalisek otrzymała nietylko znaczną odprawę w gotówce, ale wolno jej było także zabrać z sobą całą swoją garderobę i kosztowności. Służące otrzymały płacę czteromiesięczną i po dwie pary sukien. Abduł Hamid zarządził dalej, że wyprawione z pałaców jego damy czerkieskie mają być zastąpione pięknościami z Syryi i Armenii.

— **Na kolei** meksykańskiej Spokojnego oceanu, której budowa już jest na ukończeniu, zawalił się przed kilku dniami zaledwie zbudowany most żelazny w czasie, kiedy jeszcze znaczna liczba robotników była przy nim zatrudniona. Siedmiu ludzi utraciło przy tem życie na miejscu, a wielu doznało uszkodzenia.

KRONIKA SĄDOWA

(Zbrodnia Łutczańska).

(Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej).

Rzeszów, 19 grudnia.

(*L.*) Dzisiaj wysłuchał trybunał opinii drugiego znawcy lekarza dr. Barzyckiego, który tak w obszernem, jasnem *exposé*, jako też na szczegółowe pytania stawiane przez przewodniczącego i obrońców, dał zupełnie takie same wyjaśnienia jak dr. Bieliński. Musielibyśmy się powtarzać, gdybyśmy chcieli chociażby tylko w streszczeniu podać wywód dr. Barzyckiego, ograniczamy się więc tylko na treści jego rezultatów. Z dat dostarczonych przez obducentów wnosi dr. Barzycki, że Mnichówna za życia otrzymała w głowę silne uderzenie twardym tępem narzędziem. Uderzenie należało do rzędu ciężkich uszkodzeń, a gdyby Mnichówna była dalej żyła, mogło w dalszej konsekwencyi spowodować nawet śmierć. Uszkodzenie dolnej prawej szczęki jest bardzo ciężkie, ale nie śmiertelne. Najważniejszem uszkodzeniem było przecięcie przełyku. Było ono bezwarunkowo śmiertelnem, zwłaszcza, że prawie z całą pewnością przypuścić można, iż nietylko przełyk, ale także krtań, a nawet organa krwionośne zostały równocześnie przecięte. Dziś nie da się orzec z apodyktyczną pewnością, czy po poderznięciu gardła śmierć nastąpiła w skutek uduszenia czy też w skutek przekrwawienia, ale wobec faktu, że obducenci nie znaleźli nic takiego, coby wskazywało na uduszenie (skutkiem napływu krwi do przewodów oddechowych) przyjąć należy, że śmierć nastąpiła w skutek przekrwawienia. Samobójstwo musi stanowczo być wykluczonem. Reasumując wywód, orzeka p. znawca, że uderzenie w głowę było zadane za życia Mnichównej, potem nastąpiło poderznięcie gardła, a już po śmierci, a może nawet w chwili zgonu była przedsięwzięta operacya znana na brzuchu.

Przechodząc do obecnego stanu zdrowia Stochlińskiego, oświadcza dr. Barzycki, że stan ten jest dobry. Są wprawdzie na ciele liczne ślady przebytych czyraków, ale nie mogły one powstać od bicia. Równie nieprawdziwe są jego twierdzenia, jakoby częściowo postradał pamięć; nieprawdziwem jest już dlatego, iż z tego samego czasu pamięta najdrobniejsze szczegóły tyczące się spraw obojętnych a nie pamięta rzekomo szczegółów zostających w związku z zbrodnią.

Obrońca dr. Pogonowski. Jaki czas jest potrzebny, ażeby ślady krwi na ziemi zostały zupełnie zatarte?

Dr. Barzycki. Czasami trzeba na to całego roku.

Dr. Fechtdegen. Jakim powodom przypisuje pan zupełne obnażenie głowy ze skóry?

Dr. Barzycki. Mogło tu odbyć się t. z. skalpowanie, ale na to nie ma dowodu, ale mogły także dzikie zwierzęta obnażyć głowę ze skóry.

Dr. Fechtdegen. Czy w takim wypadku nie możnaby przypuścić, że zwierzęta obnażając głowę ze skóry, zerwały z nią równocześnie także włosy?

Dr. Barzycki. Nie, bo włosy są odcięte, a dowodem tego zupełny brak cybulek na osadzie włosów.

Dr. Fechtdegen. Czy poderznięcie przełyku nie mogło nastąpić także po śmierci Mnichównej?

Dr. Barzycki. Nie, bo w takim razie nie byłoby zgoła żadnego widocznego powodu śmierci.

Dr. Fechtdegen. Gdzie się podziała górna część przełyku?

Dr. Barzycki. Protokoł obdukcyi zwłok nie wspomina nic o tem, ale według wszelkiego prawdopodobieństwa ta część przeciętego przełyku idąca w kierunku jamy ustnej została spłukaną przy oczyszczeniu zamulonych zwłok, albo też skutkiem kilkakrotnych cięć uległa rychlej zepsuciu i odpadła.

Dr. Fechtdegen. Czy znalazłszy w żołądku zmarłej resztki jadła, nie należało sprawdzić, ażali w nich nie ma śladów trucizny?

Dr. Barzycki. Obducenci nie mieli do tego najmniejszej podstawy, albowiem ani w żołądku ani w organizmie całym nie znaleźli takich zmian charakterystycznych, któreby nasunęły im podejrzenie, że zaszedł wypadek otrucia.

Dr. Pogonowski. Obaj znawcy zapytani o skutek wywołany uderzeniem po głowie, orzekli, że musiało ono spowodować „odurzenie“, którego rozmiarów jednak podać nie mogli. W tym kierunku zażądano już opinii wydziału medycznego w Krakowie, który orzekł, że uderzenia mogły spowodować śmierć, a na razie spowodowały kompletną bezprzytomność. Z powodu zachodzących sprzeczności upraszam tedy o odczytanie orzeczenia fakultetu medycznego w Krakowie.

Przew. oznajmia, że takiego orzeczenia w aktach nie ma; jest tylko orzeczenie dwóch znawców, którzy badali krew i włosy znalezione na siekierce.

Prok sprzeciwia się wnioskowi obrony a to w skutek stanowczego orzeczenia przesłuchanych przy rozprawie znawców.

Trybunał uchwalił nie przychylić się do wczorajszego wniosku p. obrońcy co do odczytania orzeczenia p. Bielińskiego, albowiem między jego orzeczeniem obecnem a poprzedniem nie zachodzi żadna sprzeczność; nie przychylił się także do wniosku odczytania orzeczenia znawców krakowskich, albowiem ci znawcy nie byli powołani do rozprawy, a według § 252 proc. karn tylko w takim razie należałoby czytać ich orzeczenie, gdyby stanęli osobiście do rozprawy i popadli w sprzeczność

Dr. Pogonowski zgłasza ewentualne wniesienie nieważności.

Dr. Fechtdegen imieniem pp. obrońców czyni następujący wniosek: Ponieważ co do powodów śmierci Mnichównej zachodzą wątpliwości, przeto raczy trybunał uchwalić: odroczenie rozprawy i zarządzenie ponownej ekshumacyi zwłok; uzupełnienie obdukcyi zwłok a mianowicie w tym celu, ażeby opisanie uszkodzeń na głowie, szczęce i przełyku było dokładniejsze; zarządzi dalej trybunał poszukiwania za górną częścią krtani i przełyku; każe wyjąć wnętrzności celem zbadania, czy nie ma trucizny w pokarmie, a ze względu na ważność i zawiłość sprawy, zasięgnie opinii fakultetu medycznego w Krakowie.

Prok. sprzeciwia się temu wnioskowi, albowiem co do powodów śmierci Mnichównej nie zachodzą żadne wątpliwości

Trybunał uchwalił nie odraczać rozprawy, gdyż nie upatruje braków lub sprzeczności w oględzinach zwłok, ani sprzeczności w orzeczeniu znawców, i nie widzi potrzeby ponownej ekshumacyi zwłok.

Obrona zastrzega sobie ewentualne wniesienie nieważności, poczem dr. Fechtdegen oświadcza, że obrońcy podzielili między siebie czynność w następujący sposób: Dr. Pogonowski bronić będzie Mojżesza Rittera, dr. Fechtdegen resztę członków rodziny Ritterów, a dr. Koppel Marcelego Stochlińskiego.

Przewodniczący odczytał następnie kontersacye archiwalne tyczące się oskarżonych. Mojżesz Ritter był karany przez sąd powiatowy w Strzyżowie za przekroczenie kradzieży 10 dniowym aresztem, za pobicie 5 dniowym aresztem a za przekroczenie nie wymienione 48 godzin aresztem. Jego żona Gittla była karaną 4 dniowym aresztem za nieostrożne obchodzenie się z ogniem. Obie Ritterówny nie były karane. Marceli Stochliński stał pod zarzutem współudziału w zbrodni zabójstwa, ale śledztwo przeciw niemu zostało zaniechane. natomiast skazano go za pobicie a dalej za kradzież na trzy miesięczny areszt. Urząd gminny w Wysoce tak pisze o Beili Neumanowej (Ritterównej). „Nie ma się jej nic do zarzucenia, ale jest ona taką jak wszystkie tego wyznania“. Urząd gminny w Lutczy pisze o Ritterze, że jest właścicielem 12 morgów gruntu dobrego, że utrzymywał się z pracy rąk około roli, w czem pomagała mu jego rodzina, że był powszechnie lubiany, trzeźwy i pracowity. O Stochlińskim pisze ten sam urząd, że strwoniwszy cały znaczny majątek odziedziczony, prowadził życie awanturnicze i pijał po karczmach.

Przewodniczący oznajmia, że postępowanie dowodowe skończone.

Prokurator: Ponieważ rozprawa wykazała, że zbrodnia nie mogła być dokonaną w d. 27 listopada r. z. lecz dopiero później, przeto prostuję akt oskarżenia o tyle, iż zamiast daty 27 listopada wstawiam datę ogólnikową: „w pierwszej niedzieli adwentu, albo później“. Proszę tę zmianę uwzględnić przy układaniu pytań.

Celem ułożenia pytań przerywa przewodniczący posiedzenie. Pytania zostaną jutro przedłużone pp. przysięgłym i rozpoczną się wywody. Werdykt i wyrok zapadną prawdopodobnie dopiero we czwartek.

GOSPODARSTWO I HANDEL

○ **Ruch na kolejach galicyjskich.** Ruch towarowy był w ubiegłym tygodniu (od 25 listopada do 2 grudnia) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia na kolei Karola Ludwika normalny, zaś na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej i Arcyksięcia Albrechta mniejszy. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: za 100 kilogr. pszenicy 7·70 zł. do 8·55 zł. żyta 5·60 zł., do 5 90 zł., jęczmienia browarnego 6·25 zł., do 6·70 zł., jęczmienia pastewnego 4 65 zł., do 5·10 zł., owsa 5· zł, do 5 35 zł., hreczki 6 20 zł. do 6·55 zł., kukurudzy 5·50 zł., do 6·75 zł., prosa 6·— zł. do 6·25 zł. grochu kuchennego 6 50 zł., do 10·25 zł., grochu pastewnego 5·50 zł., do 6·— zł., soczewicy 15·— zł., do 17·— zł., fasoli 7·50 zł., do 14·— zł., bobiku 6 — zł. do 6·50 zł., wyki 4·75 zł., do 5 35 zł., koniczyny 25·— zł., do 65·— zł., tymotki 32 zł., do 33 zł.. anyżu rossyjskiego 25·— zł., do 26·— zł, anyżu płaskiego 25·|. zł., do 28·-- zł., kminku 22·— zł., do 24.50 zł., rzepaku zimowego 13 50 zł., do 14 60 zł., rzepaku letniego 12·50 zł., do 12·75 zł.. lnianki 10 75 zł. do 11·80 zł.. nasienia lnianego 9·50 zł., do 10·20 zł., nasienia konopnego 9 50 zł.. do 10 — zł., chmielu 230 zł., do 350 zł., nafty zwykłej 19·25 zł., do 20·25 zł. nafty salonowej 23·25 zł., do 24·25 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 29 25 zł., do 29·50 zł., spirytusu termi nowego —·— zł., do 29 50 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 21,657.800 kilogr. i 5.244 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 6,556.700, mąki i wyrobów mącznych około 425.700, nasion olejnych około 407.800, drzewa budulcowego i opałowego około 514.500, nafty i wosku ziemnego około 85.600, spirytusu około 162.000, jaj około 697.800, wełny około 55.000, buraków około 106,200, soli około 420.000 i węgli kamiennych około 714.700 kilogramów, na resztę złożyły się różne towary, tudzież około 34 sztuk wołów, 3,103 sztuk owiec, 2,058 sztuk nierogacizny i 49 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 8,600.000 kilogramów i 3.229 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 7,269,000 kilogramów, 231 sztuk bydła rogatego, 2.995 sztuk nierogacizny i 3 sztuk różnego innego bydła, na ruch zaś ku Wschodowi 1.331,000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 3,460.000, mąki i wyrobów mącznych 180.000, spirytusu 160 000, produktów zwierzęcych 103.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 2,772.000, kamieni 2.000 i węgli brunatnych 40.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież powyżej poszczególnione bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionymi przez inne koleje towarami ogółem 1.828.808 kilogramów i 48 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 145.080, mąki i wyrobów mącznych 58.800, drzewa budulcowego i opałowego 655,100, nafty i wosku ziemnego 200, spirytusu 16,070, jaj 10.570, soli 65,970, owoców 10.600, wapna 2.350, żelaza 14 970, i zapałek 9,410 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 44 sztuk wołów, 4 sztuk koni.

OSTATNIA POCZTA

Jak już wiadomo z wczorajszej depeszy wiedeńskiej, *Wiener Abendpost* zamieściła na naczelnem miejscu krótki artykuł przeciw rozsiewaczom alarmujących pogłosek. Dziennik urzędowy pisze dosłownie: „Od pewnego czasu telegraf prywatny z szczególniejszem zamiłowaniem zwraca uwagę na wszystkie doniesionia kolportowane przez prasę zagraniczną, a głównie przez część prasy berlińskiej, o zbrojeniu się Rossyi W depeszy berlińskiej do *Wiener Tagblatt* znajdujemy dzisiaj szereg tego rodzaju wiadomości, wyjętych z *Voss. Ztg.*, które pomimo że już same ich źródło nadaje im cechę nieprawdopodobieństwa, zostały przyjęte w tutejszych kołach pod pewnym względem na seryo, jakkolwiek na to bynajmniej nie zasługują. Zdaje nam się przeto, że wobec tego rodzaju doniesień należy z naciskiem upomnieć opinię publiczną, ażeby miała się na ostrożności.“

Rada miejscowa szkolna przedmieścia wiedeńskiego *Favoriten* powzięła rezolucyę tej treści: że zezwolenie rządowe na założenie prywatnej szkoły czeskiej nie może być dla niej powodem do złożenia mandatów.

Wiener Abendpost podaje następujący przegląd prac Izby deputowanych Rady państwa z powodu rozpoczęcia feryj świątecznych: „W czasie stosunkowo bardzo krótkim, bo od 5 do 18 grudnia, Izba na czternastu posiedzeniach załatwiła oprócz obszernej ustawy przemysłowej przedłożenie o dalszym poborze podatków i należytości skarbowych w pierwszym kwartale r. 1883, dalej ustawę o prolongowaniu pewnych ustępstw, przyznanych kolejom lokalnym, przedłożenie rządowe o podniesieniu kredytu na rzecz kolei arletańskiej, projekt ustawy o kontyngensie rekruta na r. 1883, projekty ustaw o zaprowadzeniu stanu wyjątkowego w Dalmacyi południowej, wreszcie szereg spraw drobniejszych. Taka gorliwość Izby zasługuje na tem większe uznanie, że obok pełnych posiedzeń odbywały się także narady komisyj“.

Komisya, której poruczono do załatwienia projekt ustawy o zapomodze państwowej dla krajów dotkniętych powodzią, wybrała przewodniczącym dra Euzebiusza Czerkawskiego.

Swieżo wybrana komisya szkolna Izby panów miała zebrać się już wczoraj na pierwsze posiedzenie. Według informacyi *N. fr. Presse* członkowie prawicy zamierzali przystąpić bezzwłocznie do obrad nad nowelą do ustawy szkolnej i wybrać referenta, ażeby zaraz po feryach świątecznych mógł złożyć sprawozdanie.

Presse dowiaduje się z źródła dobrze poinformowanego, że ministerstwo spraw zagranicznych, spowodowane relacyą konsula austryackiego w Aleksandryi o demonstracyi, jaka tam zaszła w znanej sprawie odszkodowań, odniosło się ponownie do rządu angielskiego, ażeby przyspieszył zebranie się komisyi, która ma oznaczyć wysokość tych odszkodowań. Rząd austryacki już dawniej podniósł głos w tej sprawie, zwracając uwagę na konieczność wymierzenia sprawiedliwości mieszkańcom, którzy przy bombardowaniu Aleksandryi utracili całe swe mienie. Nim zbierze się komisya międzynarodowa dla uregulowania tej sprawy, muszą być załatwione dwie kwestye, to jest kwestya udziału państw mniejszych i kwestya zasadnicza rozgatunkowania szkód, które mają być wynagrodzone.

Sejm węgierski odroczy się dzisiaj do 10 stycznia 1883 r.

Według telegramu *Presse* z Petersburga układy ministra Giersa z Watykanem doprowadziły do pomyślnych rezultatów. Rossya uczyniła Watykanowi bardzo znaczne ustępstwa w kwestyach osobistych i przyrzekła ograniczenie cenzury policyjnej w sprawach kościelnych, zastrzegła sobie jednak, ażeby duchowieństwo zupełnie nie mięszało się w kwestye polityczne i narodowe. Doniesienie to potwierdza *Germania*, w której czytamy, że Rossya poczyniła ustępstwa we wszystkich punktach, tak w sprawie wewnętrznej administracyi kościoła katolickiego jak co do obsadzenia biskupstw i parafij. Zgodził się także rząd rossyjski na zniesienie specyalnej policyi kościelnej, na łagodniejsze wykonywanie przepisów cenzuralnych w sprawach religijnych, a wreszcie poczynił praktyczne ustępstwa w sprawie seminaryów dyecezyalnych. *Germania* dodaje, że rzymscy dyplomaci z tradycyjną zręcznością unikali wszelkich kwestyj tyczących się Polaków pod względem narodowym. Tym sposobem sprawa ugody pomiędzy Watykanem i Rossya jest już w zasadzie załatwioną, pozostają tylko do ułożenia szczegóły techniczne i sformułowanie punktacyi, czego kardynał sekretarz stanu z pełnomocnikiem rossyjskim Buteniewem z łatwością dokonają.

Wspomniany powyżej telegram *Presse* donosi także, iż w Wiedniu Giers starać się będzie o doprowadzenie do skutku kompromisu w sprawie dunajskiej, oraz o przedsięwzięcie wspólnych środków przeciw kontrabandzie na granicy austryacko-rossyjskiej.

N. d. Ztg. donosi, że koleje żelazne rossyjskie prowadzące do granicy pruskiej mają być w drodze ustawy zobowiązane do zaprowadzenia drugiej linii szyn.

Cesarz Wilhelm, o którego niedyspozycyi donosiliśmy przedwczoraj, ma się już znacznie lepiej.

W komisyi szkolnej sejmu pruskiego zajmowano się petycyą mieszkańców katolickich Beyenburga, żądającą zmiany szkoły mięszanej na wyznaniową. Chociaż komisarz rządowy wykazywał konieczność utrzymania szkoły mięszanej, komisya postanowiła jednak postawić wniosek, aby sejm przekazał petycyę tę rządowi do uwzględnienia. Kwestyę tę rozstrzygnęło 10 głosów konserwatystów i centrum, przeciw 8 głosom stronnictw liberalnych. Ponieważ w Izbie deputowanych sejmu pruskiego zachodzi tyn sam stosunek głosów, jak w komisyi, nie ma zatem wątpliwości, że Izba przychyli się do wniosku swej komisyi.

Były minister oświecenia w gabinecie Gambetty Paweł Bert wniósł projekt ustawy organizującej bataliony szkolne, d których należeć mają wszyscy uczniowie od 13 do 16 lat wieku. Inny projekt ustawy wniesiony przez ministra wojny, obowiązuje wszystkich uczniów w wieku od lat 16 do 20 do udziału w ćwiczeniach, mających na celu wykształcenie się w strzelaniu i manewrach wojskowych.

Blansube, deputowany z Kochinchiny, zapowiedział w Izbie francuskiej interpelacyę z powodu zaniechania wyprawy do Tonkinu.

Rząd angielski ma przedłożyć parlamentowi projekt zakupna kolei irlandzkich na rzecz państwa. Zakupno ma nastąpić w dniu 1 stycznia 1884 r. za zapłatą równą 25-krotnej rocznej rencie, obliczonej przeciętnie podług rezultatu ostatnich lat siedmiu.

Na poniedziałkowem posiedzeniu włoskiej Izby deputwanych dep. Massari zapowiedział interpelacyę w przedmiocie polityki rządu w Egipcie i opieki nad Włochami przebywającymi za granicą, zaś Crispi interpelacyę ogólną w sprawach polityki zagranicznej. Minister Mancini oświadczył, że na interpelacye te odpowie szczegółowo, o ile to będzie mógł uczynić przed wydaniem księgi zielonej, zawierającej odnośne dokumenta. Massari i Crispi zgodzili się na to oświadczenie, poczem Izba przystąpiła do dyskusyi nad ustawą o utracie mandatu deputowanych, którzy nie chcą składać przysięgi.

Dzienniki bukaresztеńskie zapewniają, że po ukończeniu dyskusyi nad budżetem nastąpi rozwiązanie Izby rumuńskiej.

W poniedziałek w Belgradzie odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika księcia Michała Obrenowicza, zamordowanego w r. 1868. Królestwo byli obecni na tym obchodzie, w którym wzięli udział wszyscy dostojnicy, ciało dyplomatyczne, deputowani i wielkie masy ludu. Przy odsłonięciu miał mowę minister wyznań Nowakowicz. Liczne wieńce złożono u stóp pomnika.

Izba grecka rozpocząć miała wczoraj przerwane od dłuższego czasu posiedzenia. Stan zdrowia prezesa gabinetu Kommundurosa polepszył się.

Według *Memorial-Deplomatique* rząd rossyjski ponownie czynił przedstawienia w Londynie i w Konstantynopolu, nagląc o wprowadzenie w życie zapowiedzianych reform w Armenii.

Niektóre dzienniki podają telegram z Konstantynopola donoszący, ż wiele osób wpływowych stara się nakłonić sułtana, aby przywrócił konstytucyę nadaną Turcyi za rządów Midhata-baszy. Abdul Hamid waha się jednak, ponieważ otrzymuje z różnych stron najsprzeczniejsze rady.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 20 grudnia. *Wiener Ztg.* ugłasza ustawę o poborze podatków do końca marca.

Berlin, 20 grudnia. Izba deputowanych odroczona do 10 stycznia.

Berlin, 20 grudnia. (*Tel. pryw.*) *Kreutz Ztg.* zamieszcza list z Ełku na pograniczu wschodnio, pruskiem, donoszący, że na całej linji granicznej po stronie rossyjskiej znajduje się wiele pułków piechoty, kilka sztabów i artylerya, gdy granica niemiecka z wyjątkiem Gdańska i Królewca jest prawie zupełnie ogołocona z wojska; potrzebne jest zatem szybkie wzmocnienie załóg i budowania kolei.

Paryż, 20 grudnia. Rada generalna departamentu Sekwany wyraziła życzenie otwarcia nowej komunikacyi alpejskiej na Simplon, aby tym sposobem zapobiedz konkurencyi handlowej, jaką Niemcy czynią Francyi we Włoszech. Kilku deputowanych postanowiło wnieść w tej sprawie projekt do Izby.

Zaprzeczają niepokojącym wieściom o stanie Gambetty, który zachorował na lekkie, wcale niegroźne zapalenie trzewiów a po kilku dniach zupełnego spokoju i ścisłej dyety powróci do zdrowia.

Komisya budżetowa uchwaliła kredyt 23 milionów na utrzymanie armii w Tunisie. Udzielenie zaś dalszych 8 milionów, przeznaczonych na budowę fortyfikacyj, koszar i dróg, postanowiła komisya odroczyć.

Telegraphe donosi, że rząd wkrótce zażąda w Izbie 800.000 franków kredytu na missyę do Congo, dokąd Brazza udać się ma bezzwłocznie w towarzystwie dziesięciu osób. Kredyt na wyprawę do Tonkinu zażądany ma być jeszcze przed feryami.

W skutek rozruchów studenckich fakultet w Tuluzie został zamknięty.

Rzym, 20 grudnia. W Izbie toczyły się dalej rozprawy nad składaniem przysięgi przez deputowanych. Przeciw składaniu przysięgi przemówił między innymi Cairoli, który oświadczył jednak, że czyniąc to nie myśli wcale solidaryzować się z najskrajniejszą lewicą. Na końcu posiedzenia rozdzielono projekt ustawy, ułożony przez najskrajniejszą lewicę, o zniesieniu przysięgi.

Londyn, 20 grudnia. (*Tel. pryw.*) *Pall Mall Gazette* zaprzecza twierdzeniom, że mowa lorda Derby w Manchester wywołała rewelacye *Koeln. Ztg.* Fakt wejścia do gabinetu lorda Derby i bliskie wstąpienie do składu rządu Dilkego, których sympatye dla Francyi są znane, nie mogą wpłynąć na działalność ks. Bismarcka. Ks. Bismarck wie najlepiej, że żaden angielski mąż stanu nie myśli o przymierzu z Francyą albo innem mocarstwem jako o traktacie zaczepno-odpornym przeciw przymierzu austryacko-niemieckiemu.

Times dowiadują się, że stosunki między Niemcami i Rossyą pomimo wizyty Giersa nie są zadawalniające, a to z powodu, że w Rossyi istnieje podwójny prąd polityczny, jeden wychodzący od korony, drugi od tajemnych stowarzyszeń.

Daily News w najświeższych rewelacyach o przymierzu austro-niemieckiem i uzbrojeniach rossyjskich widzi tylko nacisk na parlament niemiecki, ażeby uzyskać potrzebne kredyta na uzbrojenia.

Daily Telegraph sądzi, że zły humor ks. Bismarcka wywołany został niestosownem traktowaniem Niemców w prowincyach nadbałtyckich, zaś *Morning Post* pisze, że ks. Bismarck jest zniechęcony przeciw Austryi i Rossyi z powodu wizyty w. ks. Włodzimierza w Wiedniu, przy której tajny traktat austryacko-niemiecki doszedł do wiadomości Rossyi. *Standard* wreszcie mniema, że ks. Bismarck jest mężem, który mógł chcieć uprzedzić plany rossyjskie w drastyczny sposób i przez to je uniemożebnić. Przypuszczenia, że wejście lorda Derby do gabinetu może być użyte do przywrócenia przymierza angielsko-francusko-włoskiego przeciw przymierzu niemiecko-austryackiemu uważa *Standard* po prostu za śmieszne.

Monachjum, 20 grudnia. Pociąg pospieszny wiedeński dzisiaj rano przy krzyżowaniu się z pociągiem towarowym na bawarskiej stacyi Haar najechał na ostatnie wagony wjeżdżającego pociągu towarowego. Nikt nie został raniony kilka ostatnich wagonów pociągu towarowego jest silnie uszkodzonych. Przejazd na czas krótki musiał zostać wstrzymany. Z Monachjum do Paryża wyprawiono podróżnych dodatkowym pociągiem pospiesznym.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 19 grudnia 1882, godzina 1 min. 45. Losy kredytowe 174·—, Węg. akcye kredyt. 269·25, Akcye anglo-austr. 114·25, Akcye banku Union 105·40. Akcye kolei Karola Ludwika 290·—, Akcye kolei północnej 265·75, Akcye kolei południowej 135·—, Akcye kolei Alföld. 163·—. Akcye kolei Elżbiety 207·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 164·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 157·—, Wiedeńskie losy 123·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 93·50. Galicyjskie obligacye-indemnizacyjne 97·50, Losy regulacyi Cisy 108·—, Losy tureckie —·—, Węgierska renta 118·—. Akcye banku związkowego 103·80, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·15½. Węgierskie losy 112·50. Marka niemiecka —.—, Usposobienie słabsze.

Wiedeń, 19 grudnia 1882, godzina 5 min. 35. Akcye kredytowe 278·80, Anglo-Austr. —·—. Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 290·25, Południowa —·—, Renta papierowa 75·60, Galicyjskie listy zastawne 100·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 99·75, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·48½, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 20 grudnia 1882, godzina 10 min. 40. Akcye kredytowe 280·20, Anglo-Austr. 114·50, Unionbank 109·—, Kolej Karola Ludw. 290·75, Południowa 135·25, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne – —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·49·— Rubel papierowy 1·15½. Usposobienie silne.

Telegramy zbożowe z d. 19 grudnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 9·75 op 10·50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Buda-Peszt: Przenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.43 do 9·47 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 13·37 zł. Berlin: Pszenica żółta)(maj—czerwiec) 176·25 m. żyto —·— m., spiritus 51·50, olej rzepakowy 64·80 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 63·25 fr., olej rzepakowy 84·50 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Do numeru dzisiejszego dołącza księgarnia GUBRYNOWICZA i SCHMIDTA prospekt na pismo BLUSZCZ i dzieła Kraszewskieg w nowem taniem wydaniu.

Zwracamy uwagę na dzisiejszy inserat domu bankowego *„Leitha“ w Wiedniu.*

Spostrzeżenia meteorologiczne
z dnia 20 grudnia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 751.1mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy - 8.2°C. Psychrometr wilgotny — 8.9°C. Prężność pary 1.9mm. Wilgoć 79%. Zachmurzenie 2. Wiatr SW2. Ozon 9.
Temperatura powietrza — 6.6°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 778.8mm.

Przyjechali do Lwowa
dnia 20 grudnia 1882 r.

Hotel Europejski.
Pp. W. Silkiewicz z Tarnopola. Dr M. Frankel z Czerniowiec. Dr Herschman z Wiednia. E. Graf z Drezna I Zwelwer z Wiednia. A. Berkowitz z Wiednia.

Hotel George'a
Pp. D. Br. Kapri z Bukowiny. B. Komarnicki z Pobocza.

Hotel Langa.
Pp. P. Sokulski z Rossyi. M. Rosenfeld z Berlina. K. Firganek z Sokala.

Pociągi kolejowe.
(podług zegaru lwowskiego).

Przychodzą do Lwowa.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Ze Stanisławowa: na **Stryj,** rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 19 grudnia 1882.

		płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
		waluta austr.			
1. Akcye za sztukę.					
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	bez kupona	289	50	293	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.		162	50	166	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.		2 8	—	303	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.		347	—	252	—
2. List. zast. za 100 zł.					
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	bez kupona bieżącego	97	70	98	70
„ „ „ 4 pr. w. a.		89	50	91	—
„ „ „ 5 pr. okresowe		97	70	98	70
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.		86	—	87	50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.		100	50	101	60
„ „ „ 5 pr. w. a.		96	75	98	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią		100	25	101	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.		100	50	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.		93	50	95	
3. Listy dłużne za 100 zł.					
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.		—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.					
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.		97	25	98	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.		100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.		100	75	102	—
5. Losy miasta Krakowa		19	—	21	—
„ Stanisławowa		23	50	25	50
6. Monety.					
Dukat holenderski		5	54	5	64
Dukat cesarski		5	56	5	66
Napoleondor		9	44	9	54
Półimperyał		9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny		1	5[illegible]	1	6[illegible]
„ „ papierowy		1	15	1	17
100 marek niemieckich		58	40	59	—
Srebro		—	—	—	—
Kupony w srebrze		—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 16 grudnia 1882

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w bankuot. maj-listopad	75.85	76.—
luty-sierpień	75.90	76.10
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	76.55	76.70
kwiecień-październik	76.60	76.75
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	117.25	118. –
„ „ 1860 po 500 zł.w.a. 5 pr.	128.50	129.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.—	136.—
„ „ 1864 po 100 zł.	165.50	166.50
„ „ 1864 po 50 zł.	165.—	166.—
Renty Com. po 42 lir austr.	40.—	42.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	143. —	144.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	90.20	90.35
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94.65	94.80
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	98.—	100.—
Galicyi	97.50	98.—
Niższej Austryi	104.50	106.—
Siedmiogrodu	98.—	98.50
Węgier	97.25	98.—
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	113 75	114.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	279.50	279.80
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	845.—	850.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	824.—	826.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	560.—	563.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	205.—	206.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2655.—	2660.—
Kol Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	291.75	292.25
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	164.50	165.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m k.	340.—	340 50
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	134.50	135.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	155.75	156 50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	98.90	99.15
„ „ „ „ premiowe po 3%	99.50	100.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	101.50	102.50
„ „ „ „ w 20 l. 6 pr.	105.50	106.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	90.—	90.50
„ „ „ „ po 5 proct.	97.50	98.50
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	97.50	98.50
Gal. banku hip. po 6 proc.	100.50	101.—
Gal. Zakł. kred. włość. po 6 proc.	100.75	101.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.60	100.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	100. —	101.75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	92.75	93.50
Tow. kol żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93 —	93.50
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	104.75	105.50
„ po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.60	99.80
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.50	93.—
z r. 1867	100.—	100 40
z r. 1868	95.25	95.50
z r. 1872	93.—	93.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	91.50	92.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	174. —	174.50
Clarego po 40 zł. m. k.	37.75	38.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	108.—	108.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.	19.60
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	—.—	39.25
Palfiego po 40 zł. m. k.	35.—	35.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.25	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	52.50	—.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	46.50	47.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.25	25.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	64.—	65. -
Waldsteina po 20 zł. m. k.	27.—	27.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	36.—	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.30	119.60
Paryż za 100 fr.	47.32.50	47.37.50

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.67.—	5.69.—
„ pełnej wagi	5.65.—	5.67.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.49.—	9.50.—
Rossyjski imperyał	9.76.—	9.78 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 19 grudnia 1882

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	75	55
„ „ „ w srebrze	76	50
Renta w złocie	94	60
5% austr. renta marcowa	90	05
Akcye banku wiedeńskiego	827	—
„ „ kredytowego	277	75
Londyn	119	30
Srebro	—	—
Napoleondor	9	48
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Upadłości.

L 54/k.kon. (8412 3—3)

Do likwidacyi do konkursu S. J. Sollender dodatkowo zgłoszonej pretensyi Rozalii Brück w kwocie 70 zł w. a. ewentualnie i innych wierzytelności wyznaczam termin w biurze VII na dzień 20 grudnia 1882 o godzinie 9 rano.

Rzeszów, 20 listopada 1882.

Komisarz konkursowy

Novak.

L. 14129. (8500 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs nad całym ruchomym, jakoteż w krajach, dla których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonym nieruchomym majątkiem Samuela Friedmana kupca w Samborze zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się c. k. radcy sądu krajowego p. Macielińskiemu a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata doktora Fiternika.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej, jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tutejszym sądzie obwodowym w Samborze wedle przepisu ustawy konkursowej w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić się, i na terminie, który na dzień 15 lutego 1883, o godzinie 10 rano ustanawia się przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody. Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 22 grudnia 1882 o godzinie 9 przed południem wobec komisarza konkursowego

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy nie w Samborze mieszkają, że wedle § 111 zastępcę w Samborze mieszkającego, celem doręczenia uchwał oznajmić mają. inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczone będą w dodatku urzędowym do gazety lwowskiej.

Sambor, 12 grudnia 1882.

L. 13154. (8560 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż w miejsce c. k. adjunkta sądowego Leopolda Hausera zamianował c. k. adjunkta Ludwika Hubla w Przemyślu komisarzem konkursowym do upadłości Ozyasza Steuera.

Przemyśl, 29 listopada 1882.

Kuratele.

L. 15518. (8442 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Buczaczu ogłasza, iż Wincenty Kret z Podzameczka uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 11 października 1880 l. 11965 za marnotrawcy uznany został, kuratorem dla tegoż jest Pawło Kret w Podzameczku.

C. k. sąd powiatowy

Buczacz, dnia 16 listopada 1882.

L. 4566. (8360 2—3)

Wskutek uchwały c k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 23 września 1882 l. 37593 uznano Andrucha Sanockiego, gospodarza z Prusinowa za marnotrawcę i ustanowiono dla niego kuratora w osobie Semka Michaluka z Prusinowa.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, dnia 3 października 1882.

L. 4548. (8359 2—3)

Wskutek uchwały c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 23 września 1882 l. 39042 uznano Martochę Staryk z Budynina za marnotrawcę i ustanowiono dla niej kuratora w osobie Wasyla Kapelusia z Budynina.

C. k. sąd powiatowy

Bełz, dnia 1 października 1882.

L. 8274. (8384 2—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 11 listopada 1882, l. 9258 uznano Ilka Kowala vel Kowalczuka z Radziechowa za marnotrawcę.

Kuratorem ustanowiony Karol Burger z Radziechowa.

C k sąd powiatowy

Radziechów, 26 listopada 1882.

L. 9054. (8433 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gródku podaje do powszechnej wiadomości, że Marya Huk właścicielka realności z Dobrzan sądownie za marnotrawczynią uznaną została, i że kuratorem dla niej Antoni Fiałkowski z Dobrzan ustanowiony został

C. k. sąd powiatowy

Gródek, 13 listopada 1882.

L. 15677. (8430 2—3)

C. k. sąd powiatowy podaje do powszechnej wiadomości, iż uchwałą c. k. sądu obwodowego w Nowym-Sączu z dnia 11 listopada 1882, l. 6264 Jan Hajduk z Szymborku uznany został za marnotrawcę, kuratorem dla tegoż ustanowiono Józefa Hajduka

C. k. sąd powiatowy

Gorlice, dnia 19 listopada 1882.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 7110. (8185 3—3)

C. k sąd powiatowy wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Chyca aby w ciągu jednego roku od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w gazecie lwowskiej do sądu tutejszego lub kuratorowi Józefowi Klusiowi wiadomość o swem miejscu pobytu podał, lub w tym czasie deklaracyę do spadku po Janie Chycu w Zubsuchem dnia 7 maja 1881 zmarłym, wniósł, gdyż inaczej spadek z zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem pertraktowany będzie.

Nowytarg, dnia 14 listopada 1882.

L. 2498. (7848)

C k. Sąd obwodowy jako handlowy w Wadowicach poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedyńczych firmy Markusa Fischgrunda, handlarza towarów mieszanych w Sułkowicach, jako zgasłej z powodu zaniechania.

Wadowice dnia 21 października 1882.

L. 49978. (8139)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma: „Salamon Sprecher", handel hebrajskiemi książkami we Lwowie, została dnia 14 listopada 1882 z rejestru handlowego dla firm pojedyńczych wykreśloną.

Lwów dnia 18 listopada 1882

L. 49 974. (8138)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma: „Przedsiębiorstwo zabezpieczenia brzegów Prutu i dostawy szutru, Jędrzej Broda" z siedzibą we Lwowie dnia 14 listopada 1882 w rejestr handlowy dla firm pojedyńczych wpisaną została i przy niej uwidoczniono, że właściciel tej firmy Jędrzej Broda takową sam podpisywać będzie.

Lwów dnia 18 listopada 1882.

L. 9583./pr. (8594)

Stosownie do §. 46 rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1873 l. 152 Dz. u p. ogłasza się, iż Prezydyum lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego w myśl §. 43 powołanego rozporządzenia na rok 1883 przeciętną kwotę kosztów utrzymania jednego skazańca przez jeden dzień podczas odbywania kary dla lwowskiego c. k. sądu krajowego na 32 ct. dla c. k. sądów obwodowych w Przemyślu na 26 cnt w Samborze na 25 cnt. w Stanisławowie na 26 cnt, w Tarnopolu na 28 cnt. w Złoczowie na 31 cnt., w Kołomyi na 28 cnt., zaś dla c k. sądów powiatowych w obrębie c. k. sądu krajowego we Lwowie na 25 cnt. w obrębie c. k. sądu obwodowego w Przemyślu na 25 cnt. w Samborze na 26 cnt., w Stanisławowie na 25 cnt., w Tarnopolu na 24 cnt., w Złoczowie na 22, nareszcie w Kołomyi na 25 cnt. ustanowiło.

Z Prezydyum c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 12 grudnia 1882.

L 3266. (8605)

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie, reskryptem z dnia 11 grudnia 1882, l. 7269 prez.: zamianował na I kadencyę sądów przysięgłych w roku 1883. Przewodniczącym trubunała sądu przysięgłych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie przełożonego c k. sądu krajowego karnego Aleksandra Kaweckiego, a zastępcami przewodniczącego, c. k. Radców: Michała Nowaka, Piotra Smolarskiego, Eliasza Haleczkę, Ludwika Korytowskiego i Stanisława Szpora; co niniejszem podaje się w myśl §. 301 ustawy z dnia 23 maja 1873 do wiadomości z nadmienieniem, że I kadencya sądów przysięgłych, rozpocznie się posiedzeniem 5go lutego 1883 o 9 godzinie rano, w gmachu sądowym przy ulicy Senackiej w sali na I piętrze.

C. k. Prezydyum sądu krajowego karnego.

Kraków, 16 grudnia 1882.

L. 51708. (8244 2—3)

C k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym Edyktem wiadomo czyni Benditowi Mikulincer z życia i miejsca pobytu niewiadomemu a względnie tegoż z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom, że Zofia Jadwiga 2im Lityńska przeciw niemu d. 23 listopada 1882 l. 51708 o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Olesko ¼ części praw trzechletniej z dniem 24 października 1878 a względnie 24 listopada 1878 kończyć się mającej dzierżawy propinacyi, tudzież obowiązków Zofii Lityńskiej na dobrach Olesko wedle dom. 154 pag 34 i 43 n. 179 i 190 on. na rzecz Bendita Mikulincer intabulowanych, pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, wskutek czego dla tegoż Bendita Mikulincera, względnie jego spadkobierców, c. k. Sąd krajowy na ich koszt i szkodę, tutejszego adwokata dr. Władysława Dulębę z zastępstwem adw. dra Romanowskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa, wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie. Niniejszym więc Edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytym czasie osobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 25 listopada 1882.

L. 52779 (8423 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 29 listopada 1882 do l. 52779 wniosła Zofia Jadwiga Lityńska, przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu, spadkobiercom ś. p. Franciszka Singer Wysogórskiego t. j Józefowi Franciszkowi i Karolowi Singer Wysogórskim, Ludwice z Singerów Tworkowskiej, Katrzynie z Singerów Krieblowej i Anieli z Singer w Jabłonowskiej, a względnie tychże spadkobiercom pozew o uznanie, że prawa w pozycyi Dom. 132 p 302 n 73 on, w części na rzecz Franciszka Singer Wysogórskiego hipotekowanej, w stanie biernym dobr Olesko przez przedawnienie zgasły i o intabulacyę wykreślenia takowych z p n., na który to pozew wyznaczono termin dziewięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych spadkobierców Franciszka Singer Wysogórskiego nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Pająk kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr Gajewski mianowany.

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Franciszka Singer Wysogórskiego, aby do swojej obrony służące środki ustanowionemu kuratorowi dostarczyli lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą.

Lwów, dnia 2 grudnia 1882.

L. 31732. (8595 1—3)

Aithal Łukaszewicz, mianowany reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 listopada 1882 l. 17531 c. k. Notaryuszem w Sołotwinie, złożył przysięgę służbową dnia 8 grudnia 1882 i może urzędowanie swe rozpocząć.

Z c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 14 grudnia 1882.

L. 51155 (8598 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości. że w roku 1883 ogłoszone będą wszelkie wpisy do rejestru handlowego w dziennikach: „Gazecie lwowskiej". „Przeglądzie sądowym i administracyjnym". tudzież w Gazecie wiedeńskiej „Wiener Zeitung": wpisy zaś towarzystw zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie lwowskiej".

Lwów dnia 25 listopada 1882.

L. 16872. (8619 1—3)

C k. Ministerstwo rolnictwa podaje niniejszem do wiadomości, że w czasie przyszłorocznego peryodu stanowienia (1883) stanowić będą w galicyjskim rządowym zakładzie stadników w Drohowyżu dwa ogiery pełnej krwi, a to:

A) Dwunastoletni ogier gniady, „Gamecock" po Buccaneer od Game Pullet po Chauticleer;

B) Szescioletni ogier gniady „Lohengrin" po Justice to Kisber od Dividende.

Taksa stanowienia wynosi:

a) co do „Gamecocka"
od klaczy pełnej krwi 100 złr.
„ „ półkrwi 50 złr.
b) co do „Lohengrina"
od klaczy pełnej krwi 50 złr.
„ „ półkrwi 25 złr.

Wolne od tej opłaty są klacze pełnej krwi po ojcu w kraju chowanym lub od takiejże matki, jeżeli klacze te są w posiadaniu obywatela austryackiego i w biegu o nagrodę rządową lub na innych karsach ku podniesieniu chowu koni w Austro-Węgrzech albo same pierwszą otrzymały nagrodę, albo wykazać się mogą produktem, któryby takie odniósł zwycięstwa.

Na żądanie właściciela klaczy wolną jest zmiana ogiera za ewentualną dopłatą różnicy pomiędzy dawniejszą niższą a późniejszą wyższą taksą od nowo obranego ogiera.

Zgłoszenia klaczy do stanowienia tymi ogierami mają być wniesione najdalej do 31 stycznia 1883 w rządowym zakładzie stadników w Drohowyżu.

Później wniesione zgłoszenia tylko o tyle mogłyby być uwzględnione, o ile liczba przeznaczonych dla każdego ogiera klaczy nie byłaby pokrytą zgłoszeniami w czasie wniesionemi.

Pomiędzy zgłoszonemi klaczami klacze krajowe mają pierwszeństwo przed zagranicznemi, klacze pełnej krwi przed klaczami półkrwi.

Zgłoszenia co do klaczy półkrwi uwzględnione więc będą tylko o tyle, o ile co do ogiera dotyczącego nie zgłoszono już tyle klaczy krwi pełnej, ile tenże w ogóle ma stanowić.

Na żądanie właścicieli klaczy, klacze ich mogą być umieszczone w stajniach rządowego zakładu stadników za złożeniem podstajennego po 5 złr. od klaczy za cały czas umieszczenia.

Na żądanie właścicieli klaczy i na ich koszt i niebezpieczeństwo dostarczy rządowy zakład stadników owsa, siana i słomy, tudzież ludzi do obsługi dla klaczy, jeżeli by właściciel tychże nie wolał sam o to się postarać

Odnośne życzenie co do stajni, furażu, i ludzi do obsługi objawić należy zaraz przy zgłoszeniu.

Gdyby właściciel klaczy do ich obsługi swoich ludzi ustanowił, ludzie ci znajdą bezpłatnie umieszczenie w lokalnościach zakładu a za opłatą mogą brać udział w menażu żołnierzy, w takim razie jednak poddać się muszą istniejącemu w zakładzie porządkowi domowemu i stajennemu i rozkazom komendanta.

Oprócz należytości za stanowienie i podstajennego należy się od każdej klaczy po 5 złr dla personalu stajennego zakładu.

Wojskowy weterynarz zakładu dozorować będzie bezpłatnie obsługi i pielęgnowania klaczy, szczególnie przy ożrebieniu i stanowieniu i zajmie się również bezpłatnie ich leczeniem w razie choroby.

Wszelkich innych wyjaśnień udzieli na żądanie rządowy zakład stadników w Drohowyżu.

Z c. k. Ministerstwa rolnictwa.

Wiedeń dnia 30 listopada 1882.

L. 1502 (8563 1—3)

Jego Ekscelencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla pierwszej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych w roku 1883 rozpoczynającej się w dniu 5 lutego 1883 o godzinie 8 rano przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie Prezydenta tegoż sądu Izydora Pasławskiego przewodniczącym, zastępcami radców tutejszego sądu Aleksandra Prokopowicza, Michała Hofmokla. Jana Noire, Juliana Malarkiewicza i dra Kazimierza Szczurowskiego.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów 16 grudnia 1882.

L. 7302. (8625 1—3)

C. k. Sąd powiatowy, miej. del. S. II we Lwowie w sprawie Samuela Mahler, Nathana Thurmin, Mojżesza Lubliner, Leiby Krampner, Leiby Kronik, Ozyasza Barth, Mojżesza Weinbergera, Nissana Donner o wydzielenie z kompleksu ciała hipotecznego wyk. hip. 144 księgi gruntowej gminy katastralnej: „Zniesienie, objętego z części parceli gruntowej 1 kat. 473¼ w przestrzeni 201 sążni 4 stopy kw., utworzenia nowego ciała hipotecznego z równoczesnem przeniesieniem wszelkich ciężarów i obowiązków sposobem hipoteki łącznej na takowym ciężących i zaintabulowanie tychże za właściciel, tudzież o zaintabulowanie, ustanawia dla z życia i pobytu niewiadomych p. p. Eufemii Franciszki dw. im. Laszowskiej. Wandy Zaborowskiej, Elżbiety Barbary dw. im Rothkirch, Walentego Zalewskiego, Jakóba Lautersteina, Jakóba Lubingera, Jerzego Roth, Michała Brzezińskiego, Katarzyny Jakubowskiej i małoletnich, Meyera, Pinky, Chany i Ewy Hecht kuratorem adw. kraj. p. dr. Kaźmierza Blizińskiego, a zastępcą tegoż adw. kraj p. dr. Krówczyńskiego wzywając tychże, by się w czasie prawem przepisanym u ustanowionego kuratora lub też w sądzie zgłosili. gdyż w razie przeciwnym, wynikłe stąd skutki prawne, sami sobie przypiszą.

Lwów 5 lipca 1882 r.

Licytacye.

L. 10.959 (8046 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia, iż celem ściągnięcia resztującego kapitału pożyczkowego c. k. król. uprz galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 23627 zł. 98 ct. a. w wraz z 7 prc. odsetkami od dnia 15 grudnia 1881 tudzież kosztów egzekucyjnych niniejszem przyznanych 23 zł. 93 ct. a. w. uchwałami z dnia 17 listopada 1878 liczba 14317, i z dnia 13 sierpnia 1879 liczba 9116 rozpisana, a następnie wstrzymana publiczna sprzedaż w drodze licytacyi dóbr Dukla z Nadolem, Lipowice, Trzciana, Teodorówka, dóbr Iwla z przyległościami, Głojsce, Chyrów, wreszcie dóbr Mszana i Zboiska, dłużnika Cezarego hr. Męcińskiego własnych, w terminach dnia 1 lutego, dnia 1 marca i dnia 29 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana w biurze Nr. 8 ts, się odbędzie.

Cenę wywołania stanowi wartość dóbr w sumie 245212 zł. wa., zaś wadyum kwotę 24521 zł. aw.

Gdyby dobra te na powyższych trzech terminach za cenę wywołania, lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na 29 marca 1883 o godzinie 4 po południu w biurze nr. 8 ts. z tem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny w tusąd registraturze przejrzeć można.

O czem się obydwie strony, tudzież wiadomych wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś tych, którzy po 12 lipca 1882 jako dniu wystawienia wyciągu tabularnego, do tabuli weszli, lub którymby uchwały licytacyjne z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, do rąk kuratora p. adw. dr. Tarnawskiego, z zastępstwem pana adw. dr dr. Dolińskiego i edyktami znać daje.

Przemyśl, 18 października 1882.

L. 2147. (8118 2—3)

W dniach 6 lutego, 9 marca i 9 kwietnia 1883 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności Łucia Biłyka własnej, pod Nk. 122 w Nieznanowie w powiecie Kamionka str. położonej, nieintabulowanej, celem zaspokojenia sumy 17 zł. i 30 zł. a. w. z przyn. na rzecz Jakóba Schnapf.

Cena wywołania 375 zł a.w., wadyum 10 prc.

Sprzedaż nastąpi na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, a na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania i resztę waruków licytacyjnych można przejrzeć lub odpisać w tus. registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Busk, dnia 26 lipca 1882.

L. 6360. (8514 2—3)

C. k. sąd powiatowy, Łańcucie zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi c k. uprz. zakładu kred włośc we Lwowie w kwocie 346 zł. 96 ct. z pn. odbędzie się dnia 21 lutego 1883 o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod lk. 85 rep. 177 w Brzozie stadnickiej położonej, Józefa, Wojciecha tudzież masy leżącej śp. Jana Tokarzów własnej.

Cena wywołania 2300 zł., wadyum 115 zł.

Resztę warunków przejrzeć można w tusąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Łańcut 13 września 1872.

L. 7859. (8513 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia mających chęć kupienia, że w sprawie Schlomy Krumbeina przeciw Iwanowi i Katarzynie Mokaniuk o 25 zł. z pn. odbędzie się tu przymusowa sprzedaż realności pod l. 264 w Krzyworówni położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w trzech terminach a to dnia 22 stycznia 1883, 26 lutego 1883 i 2 kwietnia 1883 zawsze o godzinie 10 rano, z tem, że na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową w kwocie 700 zł. lub wyżej, a w terminie ostatnim i niżej takowej sprzedaną zostanie.

Akta opisania i oszacowania i bliższe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tusąd registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Kosów, 13 lipca 1882.

L. 10566 (8127 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Betti Horowitz w kwocie 1000 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 8 lutego 1883 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. kons. 99|112, 113, 114, w Samborze dzielnicy lwowskiej położonej, wedle dom. Caal. I. pag. 120 n. 2 haer. spadkobierców Nehemiasza Mayera własnej, protokołem de praes 7go sierpnia 1877, l. 12636 przymosowo ocenionej, pod następującemi iżejszemi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2387 zł 28 ct. aw.

2) Wadyum wynosi 5 prc. ceny wywołania t. j. sumę 119 zł. aw.

3) Realność ta będzie sprzedana na powyższym terminie za jakąbądź cenę najwięcej ofiarującemu.

4. Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt ocenienia przejrzeć można w registraturze.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie, c. k. główny urząd podatkowy w Samborze, spadkobierców Abla Mayera, Hindę Goldstern, Izaaka Mayera. Beilę Katz, Jonasza Halperna, Józefa Halperna, Hersza Halperna do rąk własnych, a Jakóba Mayera, Markusa Halperna do rąk kuratora adw. dr. Witza, a niewiadomych wierzycieli hip mianowicie masę spadkową Grzegorza Józefa Pawlikowskiego a względnie tegoż nieznanych spadkobierców, nieznaną z życia i miejsca pobytu Rachelę Małkę Mayer, nareszcie wszystkich tych, którymby niniejsza ustawa albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawo zastawu na tej realności po dniu 4 października 1881 uzyskali, do rąk kuratora adw. dr. Kohna z zastępstwem adw. dr Ftiernika i przez edykta.

Sambor, 14 listopada 1882.

L. 6055. (8512 2—3)

Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną sprzedaż $^1/_5$ do Macieja Kubienia należącej części realności w Bulowicach pod Nk. 77 położonej, na pokrycie pretensyi Tomasza Zereby w sumie 178 zł 71 ct. z pn. w sądzie w dwóch terminach w dniach 16 stycznia i 19 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 152 złr., wadyum 30 zł.

Kuratorem dla niewiadomych ustanono p. Kazimierza Goyskiego w Kętach a termin do łżejszych warunków na dzień 19go lutego 1883 godzinę 3 po południu

Kęty, 6 listopada 1882

L. 5979. (8507 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 150 zł. a w., względnie nie spłaconej jeszcze reszty, odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach 22 stycznia, 26 lutego i 2 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności Pawła Zielińskiego własnej, pod l. 43 w Cząstawicach powiecie bocheńskim położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 320 zł. a wadyum 32 zł a. w

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Bochnia, dnia 20 września 1882.

L. 2853. (8506 2—3)

C k. sąd powiatowy w Bochni zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 300 zł w. a. a względnie niespłaconych rat i reszty kapitału, odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach, mianowicie dnia 22go stycznia, 26 lutego i 2 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya realności dłużnika Tomasza Zająca własnej, pod l. kons 22 w Gawłowie starym w powiecie bocheńskim położonej, liczbą wykazu hipotecznego 22 objętej.

Cena wywołania wynosi 800 zł. w. a.

Wyciąg hipotezny i reszta warunków licytacyjnych mogą być w tut registraturze sądowej przejrzane.

Bochnia, 10 października 1882.

L. 4130. (8505 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 300 zł a w względnie niespłaconej jeszcze reszty odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w trzech terminach w tutejszym sądzie to jest 22go stycznia, 26 lutego i 2 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności Wojciecha Jarosza własnej pod l. 41 w Mikluszowicach w powiecie bocheńskim położonej, wykazem hipotecznym l. 41 księgi gruntowej gminy Mikluszowice objętej.

Cena wywołania wynosi 1400 zł., wadyum 140 zł w. a.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Bochnia, 32 listopada 1880.

L. 4978. (8079 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu podaje do wiadomości, że na podstawie prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 5 lutego 1866 l. 771 dozwala i rozpisuje w drodze dalszej egzekucyi celem zaspokojenia wierzytelności Marien Peterfreundowej od Seinwela Peterfreunda a to sumy kapitalnej 212 zł. 75 ct. w. a. z odsetkami 6 pr. od 31 marca 1863 liczyć się mającemi i kosztami w kwocie 10 zł. 37 ct., 4 zł 6 ct., 4 zł. 17 ct. i 8 zł. 60 ct poprzednio a obecnie w kwocie 10 zł. 71 ct przyznanemi, przymusową sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności Nr. 206 w Nowym-Sączu położonej, wykaz hipoteczny l. 425 objętej, na imię dłużnika Seinwela Peterfreunda wpisanej, wraz z połową $^1/_5$ części czyli całą $^1/_{10}$ częścią podworca tej realności wyk. hip. l. 423 objętą, na imię Seinwela Peterfreunda wpisaną którą to sprzedaż odbędzie w tut. sądzie w 3 terminach tj. dnia 30 stycznia, 1 marca i 2 kwietnia 1883, każdym razem o godz. 10 z rana pod następującemi warunkami:

1) Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa tejże połowy realności pod Nr. 206 wraz z tą $^1/_{10}$ częścią podworca tej realności w kwocie 497 zł. 57 ct aw. poniżej której takowa na pierwszych trzech terminach sprzedaną nie będzie.

2) Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum 50 zł. a. w. w gotówce z wyjątkiem jednak egzekucyę popierającej Maryen Peterfreund, która do złożenia tego wadyum obowiązaną nie będzie.

3) Najwięcej ofiarujący uważanym będzie jako nabywca i obowiązanym jest w przeciągu dni 14 po prawomocnem zatwierdzeniu aktu licytacyjnego złożyć gotówką do depozytu sądowego jedną trzecią część ofiarowanej ceny kupna, w którą jednak złożone wadyum wliczyć ma prawo. Egzekucyę popierająca do złożenia tej $^1/_3$ części jednak obowiązaną nie będzie w razie nabycia przez nią rzeczonych przedmiotów hipotecznych gdyż intabulowana na takowych na rzecz jej suma 212 zł 75 ct. i 295 zł. aw. z pn. w cenę kupna tych przedmiotów hipotecz nych wliczoną być ma.

4) Resztujące dwie trzecie części ceny kupna zapłaci nabywca w przeciągu dni trzydziestu po doręczeniu uchwały sądowej, porządek co do wypłaty wierzycieli ustanawiającej, a to według postanowienia tej uchwały; do czasu zaś rzeczywistej wypłaty, opłacać będzie od takowych do depozytu sądowego po 6 prc. w miesięcznych ratach z dołu od dnia wprowadzenia go w posiadanie fizyczne.

Resztę warunków licytacyjnych i dotyczące akta są w tut. sąd. registraturze do przejrzenia.

C k. sąd obwodowy

Nowy-Sącz 21 października 1882.

L. 5977. (8504 2—3)

C k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 300 zł. w. a. względem niespłaconej jeszcze reszty, odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach to jest 22go stycznia, 26 lutego i 2 kwietnia 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności Wojciecha Kalarusa własnej, pod l. 45 w Cząstawicach, powiecie bocheńskim położonej ciała hipotecznego nie stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 720 zł., wadyum 72 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzec w tut. registraturze.

Bochnia, 13 września 1882.

L. 13522. (8501 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1000 zł. zpn., na rzecz Mojżesza Plahnera od będzie się dnia 9 lutego i 9 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż wierzytelności Estery Feigi dw. imion Rosenzweig w kwocie 1500 zł. w. a. zaintabulowanej w stanie biernym połowy realności w Tarnopolu położonej, do Kalmana Gläsera należącej, mianowicie połowy kramiku bez numeru i połowy części domu pod l. 66/1175 w Tarnopolu jak dom. 5 n.| pag. 114 n. 16 on.

Cena wywołania, poniżej której wierzytelność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 1500 zł. w. a.

Wadyum 150 zł a. w.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 21 października 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiego kolwiekpowodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. Horowitza a zastępcą tegoż p. adw. dr. Mantla

Tarnopol, dnia 14 listopada 1882.

L. 5766. (8496 —3)

Sąd obwodowy odbędzie na zaspokojenie sumy 2100 zł. z pn., Tekli Konstantynowicz od Izraela Holländra się należącej, licytacyę 87/112 część realności lk. 195 w N. Sączu w terminach dnia 28 lutego, 28 marca i 25 kwietnia 1883, o godzinie 10 rano, jednakowoż nie niżej ceny wywołania 17059 zł. 71 ct. w. a.

Wadyum wynosi 1700 zł. w. a.

Gdyby sprzedaż w powyższych trzech terminach do skutku nie przyszła, wyznacza się celem ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 25 kwietnia 1883 o godzinie 4 po południu.

O czem zawiadamia się wszystkich, którzyby po dniu 12 października 1882 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego na realności Nr. 195 w Nowym Sączu, jakie prawo nabyli, tudzież wszystkich, którymby uchwała zawiadamiająca o rozpisaniu przymusowej sprzedaży rzeczonych 87/112 części realności Nr. 195 w Nowym Sączu, tudzież uchwały w całym toku tej egzekucyjnej sprawy doręczone być nie mogły, do rąk kuratora adw. dr. Janczury.

C. k. sąd obwodowy

Nowy-Sącz, 11 listopada 1882.

L. 23860. (7992 2—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, że wskutek uchwały lwowskiego c. k. sądu krajowego z dnia 21 czerwca 1879 l. 28403, celem ściągnięcia sum 483 zł., 483 zł. i 8916 zł. 63 ct. z pn. c. k. uprzyw. akc. galicyjskiemu bankowi hipotecznemu we Lwowie od Kazimierza z Jerzykowa Baranowskiego należących się, odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacye realności pod l. 96 dz. I. w Krakowie położonej, dłużnika Kazimierza z Jerzykowa Baranowskiego własnej, w dwóch terminach dnia 25go stycznia i 26go lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 rano, pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość rzeczonej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej przyjęta w sumie 21000 zł. a. w. poniżej której realność ta na tych terminach sprzedaną nie będzie.

Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10/10 ceny wywołania 21000 zł. t. j. sumę 2100 zł. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach galic. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. towarzystwa kredytowego ziemskiego c. k. uprzyw. gal. akc. banku hipotecznego, lub c. k. uprzyw. austryackiego banku narodowego we Wiedniu Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

Gdyby realność ta w oznaczonych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedana nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 26 lutego 1883 o 4 po południu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny wolno w registraturze sądowej przejrzeć i odpisać.

O tem zawiadamia się bank hipoteczny, wierzycieli z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś dłużnika Kazimierza z Jerzykowa Baranowskiego do rąk ustanowionego już kuratora adw. dr. Schoena, tudzież wierzycieli, którzyby po dniu 27 października 1882 prawo zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby niniejsza uchwała lub późniejsze uchwały doręczone boć nie mogły, do rąk ustanowionego już poprzednio kuratora adw dr. Lisowskiego z substytucyą adw. dr. Trojnalskiego i przez edykta.

Kraków 3 listopada 1882.

L. 4025. (8533 2—3)

C k. sąd delegowany miejski podaje do wiadomości. że celem zaspokojenia należytości Wiktoryi Kubera w kwocie 15 zł. 43 ct. odbędzie się w biurze tegoż sądu 29 stycznia, 23 lutego i 16 marca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę realności l. wyk. hip. 87 gminy Witanowice objętej, a dłużnika Mikołaja Puchały własnej.

Cena wywołania 284 zł. 97 ct. wadyum 29 zł.

Wadowice, 20 listopada 1882.

L. 2659. (8034 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi Natana Rosenwassera w kwocie 240 zł. z pn., sprzeda w dniu 22 grudnia 1882 i w dniu 18 stycznia 1883, każdym razem o godzinie 10 rano realność pod l. 129 w Przysietnicy położoną, ciała tabularnego niestanowiącą, dłużnika Arona Buchsbauma własną.

Cena wywołania 245 zł.

Wadyum 24 zł.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 6 maja 1882 prawa rzeczowe na tej realności uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna doręczoną być nie mogła, ustanowiono Józefa Sobczaka w Przysietnicy.

Stary Sącz 13 października 1882.

L. 5694. (8030 2—3)

W dniach 7 lutego 7 marca i 4 kwietnia 1883, zawsze o 10 godzinie rano przymusowo sprzedaną będzie realność w Rakszawie położona wyk. hip. 811 objęta, tudzież połowa realności tamże pod l. k. 277 położona wyk. hip. 814 objęta, obydwie będące własnością Julii Milan, a to celem zaspokojenia pretensyi Sary S.. u w kwocie 100 złr. z pn.

Cena szacunkowa pierwszej realności wynosi 950 złr.

Wadyum 95 zł.

Cena szacunkowa połowy drugiej realności wynosi 107 zł. 50 ct.

Wadyum 10 zł. 75 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można przeglądnąć w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Łańcut, 1 września 1882.

L. 2140. (8031 2—3)

W tutejszym sądzie w dniach 15 stycznia, 13 lutego i 13 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy fizycznie niewydzielonej realności pod l. k. 42 str. 25 now. w Bilinie położonej, do Teodora Sudczaka należącej, na zaspokojenie sumy wekslowej Isaaka Feilera w kwocie 35 złr. 50 ct. w. a.

Cena wywołania 147 zł.

Wadyum 10 od sta.

Dalsze warunki i akta w tutejszym sądzie do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.

Łęka, dnia 29 lipca 1882.

L. 1548. (8102 2—3)

Celem ściągnięcia przyznanych kosztów sądowych i narosłych kosztów egzekucyjnych odbędzie się w dniach 17 stycznia i 21 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności l. k. 17 w Brzezinie położonej, Antoniego Borusia własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, a to każdym razem tylko powyżej lub za cenę szacunkową, a wrazie nieuzyskania takowej, ułożone zostaną na terminie dnia 21 lutego 1883 o godzinie 3 po południu lżejsze warunki, poczem trzeci termin, na którym w mowie będąca realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie, z urzędu wyznaczonym zostanie.

Cena szacunkowa i wywoławcza 2045 złr w. a.

Wadyum 205 zł

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Oświęcim, dnia 20 maja 1882.

L. 23432. (7767 2—3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wiadomem czyni, iż celem zaspokojenia wierzytelności Pinkusa Obotfelda w kwocie 250 zł. w. a. z pn. odbędzie się w gmachu c. k. sądu krajowego w dniach 23 stycznia i 27 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 rano, przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 147 dz. IV w Krakowie położonej, do masy spadkowej po ś.p. Franciszku i Zofii Bartmańskich należącej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa połowy tejże realności w kwocie 2174 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania, to jest 218 zł. w gotówce lub papierach wartościowych, pupilarne zabezpieczenie stanowiących.

Inne warunki licytacyjne przejrzeć można w t. s. registraturze.

Kraków, dnia 27 października 1882

L. 24997. (7948 2—3)

C k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości Bernardyny Voigt w Krakowie w kwocie 500 duk. ces. w złocie z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Łapanowa i Wymysłowa, stanowiących jeden kompleks hipoteczny położonych w obrębie starostwa powiatowego Bocheńskiego i sądu powiatowego Wiśnickiego, będące własnością Konrada Giebułtowskiego w 3/6 częściach, Heleny Maryi 2ga im. Giebułtowskiej zamęż. Zapałowej w 1/6, masy spadkowej ś.p. Stanisława Giebułtowskiegow 1/6 i Adama Wnorowskiego w 1/6 części, w dwóch terminach, to jest dnia 14 marca i 20 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie, na których dobra te tylko za cenę szacunkową lub wyższą sprzedane będą.

Gdyby w powyższych terminach dobra te za cenę szacunkową lub wyższą sprzedane nie zostały, ustanawia się celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 20 czerwca 1883 o godzinie 4 po południu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 46 710 zł., a. w.

Wadyum zaś wynosi 4671 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 20 października 1882 do hipoteki weszli, lub którymby uchwała licytacyjna przed terminem doręczoną być nie mogła, ustanowiono p. adw. dr. Schoen z substytucyą adw. d. Ferdynanda Wilkosza.

Kraków, 10 listopada 1882.

L. 10264 (7950 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje niniejszem na rzecz c k. uprzyw. akc. banku hipotecznego we Lwowie celem zaspokojenia sum 290 zł. i 290 zł. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż dóbr Szczawne vel Szczawna, własność Michała Groblewskiego stanowiących, która w dniu 29 stycznia i w dniu 22 lutego 1883 o godz. 10 rano w gmachu sądowym w biurze Nr. 2 wyżej lub za cenę szacunkową przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania wynosi 19967 zł

Wadyum 1997 zł.

O czem chęć kupienia mających, tudzież wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 9 lipca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego dóbr Szczawne do tabuli weszli, lub którymby uchwała licytację rozpisująca i późniejsze weale, albo wcześnie doręczony być nie mogłe, przez kuratora adw. dr. Skórskiego w Przemyślu uwiadamiamy.

Przemyśl, 18 października 1882.

L. 7292. (7988 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż na dniu 23 stycznia, 23 lutego i 27 marca 1883 o 10 godzinie rano odbędzie się licytacya ogrodu pod l k 17 w Ludwikówce położonego, ciała tabularnego nie stanowiącego Franciszka Filor własnego, na rzecz Judy W. Kohn pto. 18 zł.

Cena wywołania 28 zł.

Wadyum 2 zł. 80 ct.

Resztę warunków można w tutejszym sądzie przejrzeć.

Bursztyn, 30 września 1882.

L. 5800. (7907 2—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia kwoty 171 w. a. z pn. odbędzie się na rzecz Sali Hersz 2ga im Zenger przymusowa publiczna sprzedaż części połowy realności pod l. 5 w Chechłach, należącej do dłużniczki masy nieobjętej śp. Józefa Chedzla przez kuratora Karola Kesslera zastąpionej, dnia 29 stycznia i dnia 5 marca 1883 każdego razu o 10 rano w sądzie tutejszym.

Cena wywołania wynosi 42 zł 50 ct. w. a., a wadyum wynosi 4 zł 25 ct w. a.

Ropczyce, 5 października 1882.

L. 18357 (8152 2—3)

C. k sąd powiatowy miej. del. w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności tarnowskiego towarzystwa zaliczkowego w kwocie 252 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 15 stycznia, 16 lutego i dnia 27 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 141 w Krzyżu położonej wykazem hipotecznym l. 61 gminy katastralnej Krzyż objętej dłużnika Jana Kiełbasy własnej

Cena wywołania 1260 zł. w. a.

Wadyum 130 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

W Tarnowie, dnia 15 listopada 1882.

L. 3637. (8197 2—3)

C k sąd powiatowy w Śniatynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi Wolfa Stanger w kwocie 145 zł. w. a. z pn. przeciw Oleksie Terbej wywalczonej odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 25 stycznia i 23 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya realności dłużnika wykazem hipotecznym l. 138 ks. głównej gminy Kniaże objętej

Cena szacunkowa wynosi 980 zł w. a.

Wadyum 98 zł. w. a

W razie, gdyby realności tej na wyznaczonych terminach przynajmniej za cenę szacunkową nie sprzedano, w tedy odbędzie się dnia 23 lutego 1883 o 3 godzinie po południu termin w celu ułożenia warunków ułatwiających.

Bliższe warunki licytacyjne i protokół oszacowania można przejrzeć w sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Śniatyn, 30 września 1882.

L. 25691 (8147 2—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, że w wykonaniu uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 5 listopada 1881 l 48248 celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego w kwotach 322 zł., 322 złr. i 5826 złr. 39 ct. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Krakowie dz. VIII pod l. 350 położonej w ks. gł. wyk dod. do gm. VI str 182 zapisanej, dłużnika Izaaka Jakóba Himmelblaua własnej, na jednym terminie w dniu 30 stycznia 1883 o 10 rano w gmachu c. k. sądu krajowego w Krakowie, na którym to terminie powyżej nazwana realność za każdą cenę, nawet niżej ceny wywołania sprzedaną będzie

Cenę wywołania stanowi wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 14417 zł. w. a.

Wadyum wynosi 721.

Resztę warunków w t. s. registraturze przejrzeć i odpisać wolno.

Kraków, 17 listopada 1882.

L. 10208. (8196 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach podaje do powszechnej wiadomości, że w dniach 11 stycznia i 12 lutego 1883 odbędzie się w tut. sądzie o godz. 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod l. k. 84 w Dominikowicach położonej wedle wykazu hip. l. 79, dłużnika Józefa Wojnarskiego, własnej na zaspokojenie pretensyi Walentego Koniecznego w kwocie 130 złr. z pn. za lub wyżej ceny szacunkowej. Do ułożenia warunków lżejszych wyznacza się termin na dzień 12 marca 1883.

Cena szacunkowa wynosi 318 zł.

Wadyum 31 zł. 80 ct. w. a.

Warunki licytacyjne, akt oszacowania i ekstrakt hipoteczny złożone są w registraturze.

O czem się wszystkich niewiadomych wierzycieli, oraz tych, którzyby po dniu 12 stycznia 1882 do hipoteki weszli, jakoteż i tych, którymby rezolucya licytację dozwalająca doręczoną być nie mogła, przez kuratora p. adwokata Dr. Sleczkowskiego zawiadamia.

Gorlice, dnia 6 października 1882.

L. 10217. (7970 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności towarzystwa kredytowego ziemskiego w sumie 10407 zł. 21 ct. w. a., odbędzie się przymusowa sprzedaż dóbr Wola Lubecka część I i II do Jadwigi z Szumańskich Górskiej Barbary ze Szumańskich Arbesbauer i małoletnich Heleny Jana, na, Kantego, Antoniny i Maryi Szumańskich należących w dwóch terminach mianowicie w dniu 23 stycznia 1883 i 20 marca 1883 r każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 22891 zł. w. a., poniżej której sprzedaż w powyższych dwóch terminach nie nastąpi.

Wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 2289 zł 10 ct. w. a.

Na wypadek gdyby sprzedaż w drugim terminie nie przyszła do skutku, do ułożenia lżejszych warunków sprzedaży naznacza się termin na dzień 20 marc5 1883 r. o godzinie 4 po południu, na który wierzyciele wezwanie otrzymują.

Reszta warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tego sądu.

W Tarnowie, dnia 17 sierpnia 1882.

L. 5167. (8121 2—3)

W sprawie egzekucyjnej kasy zbiorowej sierocej w Wojniczu przeciw Leonowi i Apolonii Gałkowskim pto. 15 zł. 75 ct., 38 zł. 23 ct., 25 zł. 20 ct., 26 zł. 60 ct., 21 zł., 23 zł. 60 ct. i 27 zł. 68 4/6 ct. w. a. z pn sprzedane będą przez publiczną licytację 2/7 części z połowy realności pod l. 370 w Rzeszowie położonej, a wedle dom. 3 pag. 193 n. 6 haer. solidarnych dłużników Leona i Apolonie Gałkowskich własne, wedle protokołu egzekucyjnego oszacowania uchwałą tut. sąd. z 19 maja 1882 l 1711 do wiadomości sądowej przyjętego, na 1415 zł. 89 ct. w. a., oszacowna na 3 terminach licytacyjnych, a mianowicie 29 stycznia, 26 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu tut. sądowym.

Cena wywołania wynosi 1415 zł. 89 ct. a wadyum 141 zł. 50 ct.

Resztę warrnków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się proszącą kasę do rąk kuratora Władysława Podsońskiego, egzekutów Leona i Apolonię Gałkowskich do rąk kuratora adw. dr. Alsa, tudzież c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie, zaś wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu nieznajomych jako też i tych, którzyby po dniu 13 stycznia 1882 z prawami swemi do hipoteki weszli wreszcie i tych, którymby niniejsza uchwała lub później doręczoną być niemogła, do rąk ustanawiającego się kuratora ad actum w osobie adw. dr. Bindera, któremu się za substytuta adw. dr. Reinesa dodaje i przez edykta.

Rzeszów, 26 października 1882.

L. 12925. (8149 2—3)

C. k. sąd obwodowy Tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Freidli Goldbergowej w kwocie 845 zł. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna połowy dóbr Łęgorz w powiecie Jasielskim położonych, do masy spadkowej Ludwika Pilli należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, a mianowicie w dniu 15 stycznia i w dniu 15 lutego 1883 r., każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 6556 zł. 50 ct. w. a. poniżej. której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi okrągło kwotę 656 zł w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k sądu obwodowego.

Na wypadek jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje wyznacza się termin na 15 lutego 1883 o godzinie 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, nareszcie ci wierzyciele, którzyby po dniu 17 czerwca 1882 do hipoteki połowy dóbr Łęgorz, do masy spadkowej śp. Ludwika Pilli należącej weszli, lub którymby uchwała niniejsza lub w przyszłości zapaść mogąca z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dr. Kaczkowskiego z substytucyą adwokata dr. Goldhammera ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, ogłoszenie którego równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, d. 9 listopada 1882.

L. 11739. (8535 2—3)

C. k sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niniejszem, że w dniu 24 stycznia, 26 lutego i 28 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie egzekucyjna sprzedaż 1/3 części realności pod l 78 w Zagorzanach położonej, wykazem hipotecznym l. 94 objętej Antoniny Wojcikiewiczowej, a względnie tejże masy spadkowej własnej, na zaspokojenie wierzytelności Chaje i Wolfa Weissów w kwocie 500 zł. i 100 zł. w. a.

Cena wywołania wynosi 1600 zł

Wadyum 150 zł.

Akt oszacowania wykaz hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w sądzie tutejszym.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 9 listopada 1882.

L 14787. (8536 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Gorlicach ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Mojżesza Picele w kwocie 500 zł. z pn. przedsięwziętą będzie dnia 25 stycznia, 28 lutego 29 marca i 7 maja 1883, zawsze o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż realności w Gorlicach pod l. k. 385 położonej wykazem hipotecznym l. 283 objętej, prawem własności użytkowniczej do dłużników, a spadkobierców po Mendlu Schinaglu należącej z utrzymaniem atoli prawa zwierzchniczej własności i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 2407 zł. 25 ct. w. a wynoszącej, pozbytą będzie.

Wadyum wynosi 241 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół detaksacyi przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 8 listopada 1882.

L. 5089 (8493 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dolinie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 187 zł 51 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. kon. 702 2/4 subrep. w Dolinie położonej, dłużnika Józefa Paprockiego własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 28 grudnia 1882, 1 lutego i 1 marca 1883, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 350 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunkow tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Dolina. dnia 19 października 1882.

L. 4919. (8517 3—3)

Na dniach 20 grudnia 1882, 19 stycznia 1883 i 21 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym celem wydobycia na rzecz Justyny Holoweckiej dłużnej kwoty 150 zł. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 254 w Staremmieście położonej, dłużnika Semiona Dobrzańskiego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej a protokołem zastawniczego opisania z dnia 14 lutego 1873 l. 591 opisanej, z tem, że na pierwszych dwóch terminach sprzedać się mająca realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi kwotę 350 złr.

Wadyum zaś 35 złr.

Dalsze warunki licytacyjne i akt opisania i oszacowania można w tutejszo sądowej registraturze przeglądnąć.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto, 30 września 1882.

L. 2690. (8492 3—3)

W dniach 28 grudnia 1882, 25 stycznia i 1 marca 1883, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze jawnego przetargu realności nietabularnej pod l. k.5 w Sołukowie, Michała Hawryliszyn własnej, w tutejszym c. k. sądzie na ściągnięcie na rzecz Zakładu kredytow. włość. we Lwowic sumy 169 złr. 1 ct. w. a z pn..

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa a oraz wywoławcza 600 złr.

Wadyum 10 prc. takowej

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawnego opisu przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Dolina, 22 listopada 1882.

L. 3999. (8516 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Starem-mieście zawiadamia, iż celem wydobycia sumy dłużnej 270 złr. z pn. odbędzie się w dniach 20 grudnia 1882, 19 stycznia 1883, i 21 lutego 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod l. k. 162 w Starem mieście położonej własność dłużników Antoniego i Teresy Kocielskich stanowiącej, protokołem zastawniczego opisania z dnia 14 stycznia 1880 l. 186 opisanej ciała tabularnego nie stanowiącej z tem,że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 140 złr.

Wadyum zaś 15 złr.

Dalsze warunki licytacyjne można w tuteiszo-sądowej registraturze przeglądać.

C. k. sąd powiatowy.

Stare-miasto, d. 28 sierpnia 1882.

L. 1773. (7975 3—3)

Dnia 24 stycznia, dnia 28 lutego i dnia 28 marca 1883 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 359 w Golcowej, Jana Smiałego własnej, na rzecz Berka Jeremiasza o 45 zł. w. a. z pn

Cena wywołania wynosi 45 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Resztę warunków wolno przeglądnąć w tu-sądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów, 28 kwietnia 1882.

L. 5357. (8472 4—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 292 zł. 16 ct. z pn. sprzedaną będzie przymusowo dnia 31 stycznia 1883 r. o godzinie 10 rano realność dłużnika Jędrzeja Kowalczyka w Rzeszotarach pod l. 30.80 położona ciała tabularnego niestanowiąca. Cena wywołania wynosi 700 zł., zakład 70 zł. realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedaną zostanie.

Akt zastawniczego opisania i resztę warunków wolno przeglądnąć w registraturze sądowej.

Wieliczka, dnia 17 listopada 1882.

L. 13684. (8503 3—3)

Egzekucyjna licytacya połowy realności nr. tab. 725 (dru ie ciało tab.) w Brodach, Jacentego Sakaluka własnej na rzecz Gustawa vel Faustyna Hagnera pto 100 złr z pn, odbędzie się dnia 28 grudnia 1882 i dnia 25 stycznia 1883, o 11 godzinie przed południem w biurze 2, za lub wyżej ceny szacunkowej oraz wywołania 270 złr.

Wadyum 27 złr., reszta warunków, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

W razie niesprzedania wyznaczono do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 25 stycznia 1883 o 4 godz. popołudniu, na który wierzycieli hipotecznych się wzywa, gdyż niestający na termin jako do większości głosów stających przystępnjący uważani będą

Wierzycielom po dniu 7 sierpnia 1880 na hipotekę wchodzącym lub którymby uchwała licytacyjna nie została wcześnie doręczoną, ustanowiono kuratorem adwokata dr. Brauna.

Brody, 21 października 1882.

L. 3992. (8541 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Załośach podaje do wiadomości, że w sprawie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Bejle Ginsberg o zwrot resztującego kapitału pożyczkowego 885 złr. 34 ct. w. a. wraz 7 prc. odsetkami od duia 20 grudnia 1881 liczyć się mającemi i kosztami egzekucyi w kwocie 16 złr 84 ct. w. a. w dniach 22 grudnia 1882, 25 stycznia i 26 lutego 1883 każdym razem o 9tej godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności tabularnej pod l. sp 417/499 w Podkamieniu za lub wyżej ceny wywołania, która wynosi 5789 złr. zaś wadyum 579 złr. w. a. gotówką lub papierami wartościowemi złożyć się mające.

Gdyby realność ta w powyższych terminach za lub wyzej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, w celu ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na 30 marca 1883 o godź. 9tej przed południem, z tem, że niestawający przy terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów przystępujący uważani będą.

O czem się strony i wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 22 sierpnia 1882 do księgi gruntowej weszli lub którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła na ręce kuratora pana Abrahama Silberga z Podkamienia zawiadamia.

Załośce, dnia 30 września 1882.

L. 4026. (8537 2—3)

Na terminach dnia 20 grudnia 1882, 29 stycznia i 5 marca 1883 o 10 godzinie rano odbędzie się w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi sprzedaż realności Maryi Wittmann pod l. k 51 w Mużyłowicach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej celem zaspokojenia wierzytelności Nathanu Reitzesa w kwocie 17 złr. a. w. z pn.

Cena wywołania 250 złr.

Zakład 25 złr. w. a

Na trzecim terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki licytacyjne, jakoteż akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Z c k. Sądu powiatowego.

Jaworów, 17 sierpnia 1882.

L. 4275. (8534 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że w celu ściągnienia sumy 100 złr. w. a. z pn. na rzecz Józefa Meistra odbędzie się dnia 28 grudnia 1882, 25 stycznia i 1 marca 1883 o godź. 8 przed południem ekzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Judy Friedmana pod l k. 53/105 w Dolinie położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 350 złr. w. a. Wadyum 35 złr. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.

Dla wierzycieli którzyby do dniu 8go maja 1882 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała, względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu wcześnie lub wcale doręczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum w osobie c. k. Notaryusza Gumińskiego a p. Czechowicza zastępcą tegoż.

Dolina, 8 listopada 1882.

L. 4236. (8525 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 98 złr. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konskr. 7 subr. 43 w Tureczkach wyżnych położonej dłużnika Onufrego Szczomaka własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz Zakładu kredytowego włościańskiego dnia I. 29 grudnia 1882, II. 30 stycznia, III. 28 lutego 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Borynia, dnia 5 listopada 1882.

L. 3335. (8524 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Boryni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie jedynastu rat po 18 złr. w. a. i reszty kapitału 108 złr. 13 cent. w. a. z p n. przymusowa sprzedaż realnosci pod nk. 16 subr. 32 w Beniowej położonej dłużnika Berla Kupferberga własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia I. 29 grudnia 1882, II. 30 stycznia, III 28 lutego 1883 każdym razem o godzinie 11tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 złr. w a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Borynia, dnia 30 października 1882.

Wyroki prasowe.

(8057)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 93 der periodischen Druckschrift „Der Freimüthige“ vom 22 November 1882 enthaltenen Artikels mi der Aufschrift „Die Finanznoth Oesterreichs“ in der Stelle von „Wir finden den offiziösen“ bis „Finanzgebahrung Oesterreichs aufzuklären“ das Vergehen nach § 302 St. G., in der Stelle von „Die Aufstellung des österreichischen“ bis „die einzelnen Fächer verquickt“ und von „Mit Ausnahme der kurzen Zeit“ bis „als das klare Sonnenlicht“ das Vergehen nach § 300 St. G. endlich in der Stelle von „Daher die immer wiederkehrenden“ bis „etwas verringert hat“ das Vergehen nach Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 vom Jahre 1863 resp. § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 22 November 1882.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Ried hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 November 1882, Z. 6435, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Rieder Wochenblatt“ Nr. 89 vom 7 November 1882 wegen des Artikels „Die Stimmung der Bauern im Innviertel“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Graz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 November 1882, Z. 20205, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Grazer Volksblatt“ Nr. 263 vom 16 November 1882 wegen des Artikels „Zweiter allgemeiner österreichischer Gewerbetag“ nach § 300 St. G., dann nach Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 November 1882, Z. 31478 und 31619, die Weiterverbreitung der Nr 301 der Zeitschrift „Narodni listy“ (Nachmittags-Ausgabe) vom 8 November 1882 wegen der Artikel „Konfiskace a zase konfiskace“ und „Vzacny projev statecnosti moravskeho ucitele“ nach § 300 St. G, ferner wegen der Artikel „Ceske deti v nemeckych skolach prazskych“, „Seznam ceskych rodicu, jiz deli sve posilaji do skol nemeckych“ und „Bohemie“ nach § 302 St. G., dann der Nr. 302 derselben Zeitschrift vom 9 November 1882 wegen des Artikels „Vlada a bursaci“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 November 1882, Z. 31479, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Ceske noviny“ Nr. 269 vom 9 November 1882 wegen des Artikels „2000 ceskych ditek v Praze v nemeckych skolach“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1882, Z. 31797, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung“ Nr. 36 vom 11 November 1882 wegen des Artikels „Reichenberg, 8 November 1882“ nach § 65 a St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 November 1882, Z. 31139, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Revolution oder Reform. Was soll die deutsche Sozialdemokratie thun?“ nach den §§ 58 c, 59 c und 305 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 10 November 1882, Z. 31138, die Weiterverbreitung der Nr. 44 der in Neumünster-Zürich erscheinenden Zeitschrift „Arbeiterstimme“ vom 29 October 1881 wegen des Artikels „Die Ernüchterung in Frankreich“ der Nr. 48 vom 26 November 1881 wegen des Artikels „Vereinigte Staaten“, dan der Nr. 50 vom 10 December 1882 wegen der Artikel „Zur Bodenfrage“ und „Noch ein Wort“ nach § 305 St. G., der Nr. 27 vom 8 Juli 1882 wegen des Artikels „Lohnschreiberei“ nach § 302 St G, dann wegen des Artikels „Oesterreich. Budapest, 27 Juni“ nach § 65 a St. G., der Nr. 28 vom 15 Juli 1782 wegen des Artikels „Menschenbienen“ nach § 302 St. G., der Nr. 20 vom 22 Juli 1882 wegen des Artikels „Der Kampf gegen den Schulpapst“ nach § 302 St G, dann wegen des Artikels „Oesterreich“ nach § 300 St. G., der Nr. 30 vom 29 Juli 1882 wegen des Artikels „Italien“ nach § 305 St. G., der Nr. 31 vom 5 August 1882 wegen des Artikels „Oesterreich“ nach § 300 St G., der Nr. 32 vom 12 August 1882 wegen der Artikel „Auch eine Banketrede“ und „Zürich“ nach § 305 St. G, der Nr. 35 vom 2 September 1882 wegen des Artikels „Brot ist Freiheit, Freiheit ist Brot“ nach § 302 St. G., der Nr. 36 vom 9 September 1882 wegen des Artikels „Kampf ums Dasein“ nach § 305 St G, der Nr. 37 vom 16 September 1882 wegen des Artikels „Ein Zugeständniß wider Willen“ nach § 302 St. G, dann wegen des Artikels „Oesterreich“ nach § 300 St G., der Nr. 38 vom 23 September 1882 wegen des Artikels „Auch ein Beitrag zum Steuercapital“ nach § 305 St. G.. wegen des Artikels „Oesterreich“ nach § 63 St. G. dann wegen des Artikels „Vereinigte Staaten. (Schluß)“ nach § 302 St. G., der Nr 39 vom 30 September 1882 wegen des Artikels „Schweiz“ nach § 305 St. G, dann wegen des Artikels „Rußland“ nach § 63 St. G., der Nr. 40 vom 7 October 1882 wegen des Artikels „Die Theiler“ nach § 302 St. G., der Nr. 41 vom 14 October 1882 wegen des Artikels „Schweiz“ nach § 300 St. G, dann wegen der Notiz „Rußland“ nach § 305 St. G endlich der Nr. 43 vom 28 October 1882 wegen des Artikels „Hüben und Drüben“ nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 und nach den §§ 491 und 493 St. G., dann wegen des Artikels „Schweiz“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1882, Z. 11784 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Jicinsky Obzor“ Nr. 21 vom 12 November 1882 wegen des Artikels „Osvojnie si statecnou obetavost a odhodlanost!“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15 November 1882, Z. 8497 Stf., die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Grenzbote“ Nr. 45 vom 11 November 1882 wegen des Artikels „In Ungnade“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Kuttenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkennisse vom 19 November 1882, Z. 11190, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kutnohorske Listy“ Nr. 30 vom 18 November 1882 wegen des Artikels „Radeni fakciosuv a nase narodni organisace“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k Landesgericht als Preßgericht in Laibach hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 November 1882, Z. 12480, die Weiterverbreitung der Nr. 260 der Zeitschrift „Slovenski Narod“ vom 13 November 1882 wegen des Correspondenzartikels „Iz Ptuja, 9 novembra“ nach § 300 St G. verboten

---

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Klagenfurt hat auf Antrag der k k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 November 1882, Z. 12805, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freie Stimmen“ vom 8 November 1882 wegen des Artikels „Zur Hilfsaction für Kärnten“ nach § 300 St. G, dann wegen des Artikels „Politische Rundschau“, beginnend mit „Fürst Carlos Auersperg . . .“ nach § 63 St G. verboten

---

Księgi gruntowe.

L. 9483. (8616)

C. k. sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że złożone zostały arkusze posiadania sporządzone w formie wykazów hipotecznych w sprawie założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Strzeliska stare do powszechnego przejrzenia.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą ustnie lub pisemnie w tutejszym sądzie do dnia 30 grudnia 1882, na którym ewentualnie dalsze rozprawy przeprowadzone będą.

Chodorów, 16 grudnia 1882

L. 18765. (8611)

C. k miej del. sąd powiatowy w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Popowice sporządzone oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnionej gminy są do powszechnego przeglądu w c. k miej. del. sądzie powiatowym w Przemyślu złożone.

Wrazie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 29 grudnia 1882, na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl, dnia 17 grudnia 1882

L. 267. (8617)

C. k sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Olszanka z osadą Stanencin.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym dnia 29 grudnia 1882, w którym dalsze dochodzenia miejscowe przeprowadzać będzie.

Stary Sącz, 18 grudnia 1882

L. 386. (8607)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Klimkówka i Głębokie sporządzone oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej w spomnionych gmin są do powszechnego przeglądu w biurze Nr. 25 na drugiem piętrze gmachu sądowego w Przemyślu złożone.

Wrazie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się dodalszych dochodzeń termin na dzień 29 grudnia 1882, na którym inte sowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl, dnia 17 grudnia 1882.

L. 365. (8608)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania we formie wykazów hipotecznych dla gminy katastralnej Skołoszów sporządzone oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnionej gminy są do powszechnego przeglądu w c. k. miej. del. sądzie powiatowym w Przemyślu złożone.

W razie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 27 grudnia 1882, na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl, dnia 16 grudnia 1882.

L. 361. (8606)

Dnia 28 grudnia 1882, rozpoczną się dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej gminy katastralnej „Olejowa Korolówka“ w okręgu Horodenskiego sądu powiatowego.

Interesowani mają się zgłaszać u komisarza hipotecznego na miejscu urzędującego.

C. k. komisya hipoteczna

Kołomyja, 14 grudnia 1882.

Doniesienia prywatne.

L. 1600. (8580 3—3)

Obwieszczenie.

Wydział powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że budżet Reprezentacyi powiatowej na rok 1883 jak i rachunki powiatowe za rok 1882 wyłożone zostały w tutejszym lokalu urzędowym do wolnego przeglądu przez ośmdziesiąt tygodni.

Wydział Rady powiatowej

W Kałuszu, d. 13 grudnia 1882.

Starszego lekarza sztab. Dr. G. Schmida.

OLEJ do USZ

(Gehör Oel)

wylecza szybko i gruntewnie chroniczną głuchotę, fluksyę i strzykanie w uszach nawet w najzastarzalszych i najuporczywszych wypadkach! Przykry szum w uszach jak niemniej lekką głuchotę usuwa zaraz, jak to potwierdzają setki poświadczeń. — Cena flaszki z opisem używania **2 złr.**

Główny skład i sprzedaż en gros u

Piotra Mikolascha

we Lwowie.

W WIEDNIU „Engel Apotheke am Hof Nr. 6.“ (7884)

Kalafiory włoskie

przez całą zimę.

Sztuka od 40 do 60 ct.

Wino Zieleniak

wystałe

Flaszka 60 i 80 ct.

(8635 1--6) dobry

Klosterneuburger

Flaszka 80 ct.

Rosolisy

z fabryki Potockiego

poleca:

Karol Klimowicz

ul. Wałowa l. 11.

L. 1092. (8585 2—3)

Konkurs

Stosownie do uchwały Rady gminnej z dnia 9 czerwca 1882, rozpisuje się niniejszem konkurs na wakującą posadę lekarza gminnego z płacą roczną 200 złr. w. a. z dodaniem dochodów z oględzin bydła.

Ubiegający się o tę posadę zechcą przy podaniach przedłożyć:

Metrykę urodzenia i dyplom Dra medycyny.

Podania w te wywody zaopatrzone należy najdalej do końca stycznia 1883 do Zwierzchności gminy Tłumacza przedłożyć.

TŁUMACZ, 17 grudnia 1882.

L. 4201. (8297 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw. kapitał 2835 zł. 52 ct. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 4000 zł. w. a. na hipotekę dóbr Bereżnica szlachecka w powiecie kałuskim położonych, Nathana Szaff l własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1 lipca 1881 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami p drzędnemi, właścicielowi tych dóbr wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, dnia 6 grudnia 1882.

Balsam

na nagniotki

niezawodny i radykalny środek do usunięcia tychże w najkrótszym czasie.

Skład główny w aptece

Juliusza Nahlika

we Lwowie ul. Halicka l. 5.

Cena z dokładnym sposobem użycia **80** ct. Na prowincyę z opakowaniem **90** ct.

(8618 1-12)

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der, am 15 **December 1882** stattgefundenen **zwölften Verlosung** der 3%igen **Prämien-Schuldverschreibungen der k. k. pr. all österr. Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie **1703**	Nr. **38**	mit dem Treffer von	**fl. 50.000**
„ **1449**	„ **24**	„ „ „ „ „	**2.000**
„ **3384**	„ **34**	„ „ „ „ „	**1.000**
„ **180**	„ **21**	„ „ „ „ „	**1.000**

In der Tilgungsziehung:

Serie **1512** Nr. 1-100 Ser. **1571** Nr. 1-100 Ser. **1674** Nr. 1-100 Ser. **2382** Nr. 1-100 Ser. **8189** Nr. 1-100.

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am **1 Juni 1883** an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit Anstalt** in Wien. **Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibun en, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ. einen, mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinst-Schein**, welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.

Die nächste Verlosung findet am **15. Februar 1883** statt.

Aus den früheren sind bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 2592 Nr 6 mit dem Treffer von ö. W. fl. 1000

aus den Tilgungsziehungen.

Serie 18 Nr. 15, 33, 98—100. **S. 214** Nr. 13, 35, 44, 61, 83. **S. 359** Nr. 6, 15, 26, 28, 30 37, 67, 70, 72, 83—86, 89. **S. 954** Nr. 6, 15, 19—22, 74, 77, 78, 80, 88 94. **S. 1040** Nr. 1, 4, 7, 9 12, 19, 20, 23, 26, 28, 30, 35, 36, 38, 42, 44, 46, 47, 50, 54, 58, 64, 65, 72—74, 87, 90, 92, 93. **S. 1575** Nr. 1—3, 17—20, 22, 26, 28 32, 35, 37, 41, 42, 44—47. 56, 83, 84, 92, 96. **S 2558** Nr. 5, 20, 22, 24, 25, 30, 32, 34—36, 39, 44, 46, 47, 51, 53—56, 60, 61, 65—68, 70, 74—79, 81—89. **S. 2717** Nr. 89—93. **S. 2856** Nr. 7, 8. 11—14, 23, 41—43, 45, 47, 50, 59, 64, 83—92, 94, 96, 97. **S: 2860** Nr. 1—3, 7. 58. 78, 82, 91, 92, 95, 96, 99. **S. 3006** Nr 31, 32. **S 3195** Nr. 4. 10, 17, 19, 20. **S. 3331** Nr. 1—4, 7, 8, 10, 14. 17, 18, 21, 23, 27, 31, 34—41, 43, 45, 46, 48—50, 54, 56, 57, 60, 65, 66, 69, 70, 72, 73, 75, 76, 8, 79, 82, 86—87, 89—94, 96, 98.

WIEN, den 15 December 1882.

8581 **Von der Direction.** 15

Konkurs.

Rada powiatowa Stanisławowska rozpisuje konkurs na posadę sekretarza z pensyą stałą rocznie 1000 zł. Wymaga się dokładnej znajomości ustaw państwowych i krajowych, oraz obu języków krajowych i języka niemieckiego. Podania opatrzone certyfikatami przyjmuje do dnia 1go lutego 1883 Prezydyum Wydziału powiatowego w Stanisławowie. (7632 13—?

Wydział Rady powiatowej.

L. 2121. (8522 1—3)

Ogłoszenie.

W myśl §. 30 ust. o repr. powiat. podaje się do wiadomości, iż budżet powiatowy na rok 1883 został złożony w biurze Wydziału powiatowego do przejrzenia przez opodatkowanych.

Z Wydziału rady powiatowej.

Ropczyce, dnia 13 grudnia 1882.

Za prezesa: *Dr. Stanisław Strzelbicki*

Otwarcie naszego ... **we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika licz. 5,** znalazło powszechnie najprzychylniejsze przyjęcie i pozwalamy sobie przeto zwrócić uwagę P. T. odbiorców na nasz

wielki skład powozów

który co do rozmaitości wyrobu stoi na równi z magazynami wielkich miast. Przyjmujemy także wszelkie naprawy i rozsyłamy wszelkie pojedyńcze części składowe w najlepszej jakości.

Zamówienia uskuteczniamy jak najrychlej.

SCHUSTALA i S^KI.

nadworna fabryka powozów.

(3664 47—?)

Nowa realność piętrowa

o 7 oknach frontowych z zabudowaniem oficynowem, której przyznano 25letnie uwolnienie od podatków, zawierająca razem z kuchniami 26 części mieszkalnych, położona w zdrowej i pięknej okolicy miasta części 1szej, jest z wolnej ręki pod bardzo korzystnemi warunkami do sprzedania.

Do realności tej należy także frontowy grunt budowlany, pod drugą takąż realność, służący obecnie jako ogród w objętości 120 sążni kwadr., z frontem 10 sążni.

Dochód czysty wynosi 8% a nabywca potrzebuje tylko 6000 do 8000 kapitału w gotówce.

Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej.

Do sprzedania

w Mielcu

kompletny, w dobrym stanie znajdujący się **aparat gorzelniany** z miedzi, wraz z wszelkiemi potrzebnemi przyborami i narzędziami.

Bliższej wiadomości zasięgnąć można w Dyrekcyi Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, lub w biurach powiatowych tegoż Zakładu w **Tarnowie i w Mielcu.**

(8300 5-3)

MATICO GRIMAULT & C°

Aptekarzy w Paryżu.

Skutki tego lekarstwa są niezawodne przy leczeniu rzeżączki; zadawanem ono bywa pod dwoma kształtami:

1° SZPRYCOWANIE z MATICO GRIMAULT & C°; w przeciągu lat kilku zyskało sobie powszechne uznanie. W bardzo krótkim czasie ulecza zupełnie najuporczywsze rzeżączki.

2° KAPSUŁKI z MATICO GRIMAULT & C° nie utrudzają żołądka, nie sprawiają mdłości, ani odbijania się, nie udzielają odrażającej woni urynie, jak to czynią wszystkie kapsułki z płynnej kopaiwy.

Skład we wszystkich głównych aptekach.

We Lwowie w aptekach pp. Piotra Mikolascha, Ruckera, Beisera, i Nahlika. (8520 2-14)

Nakładem MAURYCEGO ORGELBRANDA w Warszawie, naprzeciw posągu Kopernika. — Filia przy ulicy Senatorskiej 22, wyszła:

KUCHNIA WZOROWA.

Przepisy praktyczne

przyrządzania wszelkich potraw, wykwintnych i skromnych, między niemi wiele nowych; różnych mięsiw, wędlin: chleba, ciast zwykłych i wielkanocnych, lukrów, soków, konfitur, konserw, lodów, galaret, kremów, sorbetu i ponczu,

poprzedzone

układem obiadów na wszystkie dni roku, śniadań i wieczerzy, ubraniem stołów, doborem napojów pokarmom odpowiednich i wielu praktycznemi wskazówkami,

ułożyła doświadczona gospodyni.

Cena 1 złr. 50 ct. W oprawie kartonowej, grzbiet z płótna angielskiego **1 złr. 90 ct.**

Życie i zdrowie zawsze w znacznej części od pokarmów a często w zupełności od nich zawisło. Prawd tych dowodzić nie ma potrzeby. Ale czem i jak się karmić, nie każdemu dano wiedzieć. U nas do wychowania domowego rzadko wchodzi nauka kucharstwa, a sługi nasze, jakie są wszystkim wiadomo. W pomoc tym niedostatkom przychodzą książki kucharskie mniej lub więcej praktyczne. Wydano obecnie **Kuchnia wzorowa** odznacza się nie tylko wskazówką dyspozycyi (jednej z najtrudniejszych łamigłówek gospodyń) obiadów, śniadań i kolacyj, **sposobami wypróbowanemi przyrządzania wszystkiego co w obręb kuchni** wchodzi. Do wielkich zalet **Kuchni wzorowej** należy

zwięzłość i jasność w wykładzie, oraz gdzie potrzeba wymaga, **proporcya** do ilości osób. **W Kuchni wzorowej** przyjęto za zasadę jedną **i tę samą potrawę** podawać **w sposobach najwięcej do smaku naszego** zastosowanych, nie zamącając wyboru i niepożytecznego błądzenia często kosztownego. **Oszczędność** bez uszczerbku dobroci i smaku m i a n o wszędzie na uwadze. Nadto książka niniejsza mieści w sobie (jak tytuł wymienia) **wszelakie sposoby pieczenia ciast** domowych i przyrządzania konfitur, przez co usuwa potrzebę oddzielnych książek przedmiotem tym poświęconych. Słowem, **Kuchnia wzorowa** godną jest znajdować się w każdym domu, nawet w rękach najwięcej doświadczonych gospodyń: znajdą tam dla siebie wiele nowych, dobrych i pożytecznych rzeczy.

Nabyć można we Lwowie w księgarni **F. H. RICHTERA** i we wszystkich innych księgarniach. (8622 1 3)

OBWIESZCZENIE.

Zakład ogólny rolniczo-kredytowy

dla Galicyi i Bukowiny

spółka zarejestrowana z nieograniczoną poręką

otworzył za przyzwoleniem wys. władzy państwowej w domu własnym **przy ulicy Ormiańskiej l. 2** (naprzeciw Narodnego domu)

oddział zastawniczy.

Udziela pożyczki na zastawy, a mianowicie: **papiery wartościowe, klejnoty, wyroby fabryczne i rzemieślnicze, jakoteż wszelkie** inne przedmioty wartość mające.

(8114 6—10)

Obwieszczenie.

Od 1go kwietnia 1883 będzie

restauracya na dworcu kolejowym

w Nowym-Sączu wydzierżawioną.

P. T. przedsiębiorcy, którzy są w stanie uzdolnieniem zawodowem się wykazać, zechcą do 15go stycznia 1883, podania swe zaopatrzone świadectwami wnieść do niżej podpisanego Zarządu ruchu, gdzie też warunki kontraktu przejrzane być mogą.

Jesteśmy również gotowi, odpis warunków na żądanie pod oznaczonym wysłać adresem.

Tarnów, dnia 10 grudnia 1882.

Zarząd ruchu c. k. kolei państwowej Tarnowsko-Leluchowskiej.

L. 1882. (8457 3—3)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru ...